

Arbitrale beslissing 13 juni 2019

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak **145/19**

Arbitragecollege samengesteld uit :

De heer Marc Boes, voorzitter, de heren Frank Burssens en Philippe Verbiest, arbiters.

Pleitzitting : 6 juni 2019

In de zaak van:

1. VZW Eskabee 1935, rechtspersoon achter de voetbalclub “Yellow Blue SK Beveren” (stamn. 9577), ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 0833.410.241, met maatschappelijke zetel te 9120 Beveren-Waas, Gerard Van Gervenstraat 18 bus 103 (e-mail: hans@eskabee.be; tel: 0484/504.391), hierna ook “**YB SK Beveren**” genoemd,

2. VZW Koninklijke Sportkring Beveren, rechtspersoon achter de voetbalclub “KSK Beveren” (stamn. 2300), ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 0407.771.469, met maatschappelijke zetel te 9120 Beveren, Klapperstraat 151 (e-mail: dve@reditechautomation.com; tel: 0475/725.684), hierna ook “**KSK Beveren**” genoemd,

vertegenwoordigd door Mr. Dominique Blommaert en Mr. Flavie Vermander, advocaten, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg 187, en te 9000 Gent, Congreslaan 27, (e-mail: d.blommaert@janson.be – f.vermander@janson.be; tel: 02/675.30.30; fax: 02/675.30.31),

Eiseressen,

tegen:

De **VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND**, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145, en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160,

Hierna “**KBVB**” genoemd,

vertegenwoordigd door Meester Elisabeth Matthys en Meester Dieter Demuyne, met kantoor te 1000 Brussel, Central Plaza - Loksumstraat 25;

Verweerder,

En:

1. De **CVBA WAVOLO**, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 0534.979.348, met maatschappelijke zetel te 9120 BEVEREN, Stadionplein 1, (tel: 03/750/25/00),

2. De **VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren**, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 0418.925.875, met maatschappelijke zetel te 9111 Belsele, Watermolenstraat 104,

vertegenwoordigd door Mr. Piet Van Gheem, Jan Van Rijswijcklaan 33-35 bus 1, 2018 Antwerpen,

Tussenkommende partijen.

I. DE PROCEDURE

Op 9 april 2019 deelde de KBVB aan eiseressen mee dat hij wenste zijn “*antwoord betreffende de fusieaanvraag tussen KSK Beveren en YB SK Beveren in beraad te houden tot het contractuele dispuut tussen KSK Beveren en KVRS Waasland – SK Beveren opgehelderd wordt.*”

Op 25 april 2019 stelden eiseressen tegen deze door hen als bestreden beslissing gekwalificeerde mededeling verhaal in en vroegen op gemotiveerde wijze om

- de beslissing van de KBVB uitgesproken op 9 april 2019 en overgemaakt aan eiseressen op dezelfde datum, teniet te doen;

- de door eiseressen op 8 februari 2019 ingediende fusieaanvraag overeenkomstig artikel B326 van het Bondsreglement goed te keuren;
- ondergeschikt, de KBVB te veroordelen de door eiseressen op 8 februari 2019 ingediende fusieaanvraag goed te keuren binnen een termijn van 5 kalenderdagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de scheidsrechterlijke uitspraak.

Een arbitrageovereenkomst werd ondertekend door YB KSK Beveren en KSK Beveren op 28 april 2019 en voor de KBVB op 6 mei 2019.

Op 10 mei 2019 meldde Mr. Van Gheem dat hij in de procedure tussenkwam als raadsman van de CVBA Wavolo en zond hij een voor de CVBA Wavolo ondertekend exemplaar van de arbitrageovereenkomst die eerder reeds door eiseressen en de KBVB was ondertekend.

Eiseressen stelden Mr. Frank Burssens aan als arbiter en de KBVB Mr. Philippe Verbiest.

Mrs. Burssens en Verbiest kozen Professor Marc Boes als voorzitter van het arbitragecollege.

Partijen stelden gezamenlijk een conclusiekalender op.

Op 21 mei 2019 diende Mr. Van Gheem conclusies in voor de CVBA Wavolo en ook voor de VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren als vrijwillig tussenkomende partijen.

Voor de KBVB werden conclusies neergelegd op 23 mei 2019.

Voor eiseressen werden conclusies neergelegd op 31 mei 2019.

De KBVB en de tussenkomende partijen legden syntheseconclusies neer op 4 juni 2019.

Partijen hebben hun conclusies en middelen toegelicht op de zitting van 6 juni 2019.

Op deze zitting waren aanwezig:

Arbiters:

Prof. Marc Boes, voorzitter

Mr. Frank Burssens

Mr. Philippe Verbiest

Voor Partijen:

Voor eiseressen: Mrs. Blommaert en Vermander en de heren Jess Van Vooren en Robin Beck, bestuurders van eerste eiseres, en de heer Hans Van den Nieuwenhof, bestuurder van tweede eiseres

Voor verweerder: Mr. Matthys

Voor de tussenkomende partijen: Mr. Van Gheem

Partijen verklaarden ter zitting dat zij geen bezwaar hebben tegen de publicatie van de in deze zaak te nemen beslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

II.1

In hun conclusie ingediend op 31 mei 2019, stellen eiseressen de volgende vorderingen:

*“Wat betreft de vrijwillige tussenkomst van Wavolo en VZW Waasland-Beveren:
De tussenkomst van Wavolo en VZW Waasland-Beveren ontoelaatbaar / onontvankelijk te verklaren.*

*Wat betreft de hoofdvordering:
De vorderingen van conculanten toelaatbaar/ontvankelijk en gegrond te verklaren;*

Dienvolgens:

de beslissing van de KBVB uitgesproken op 9 april 2019 en overgemaakt aan conculanten op dezelfde datum, teniet te doen;

De door conculanten op 8 februari 2019 ingediende fusie-aanvraag overeenkomstig artikel B326 van het Bondsreglement goed te keuren;

Ondergeschikt, de KBVB te veroordelen de door conculanten op 8 februari 2019 ingediende fusie-aanvraag goed te keuren binnen een termijn van 5 kalenderdagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de tussen te komen scheidsrechterlijke uitspraak;

In elk geval:

o de vordering van de KBVB ongegrond te verklaren;

o de vordering van Wavolo en VZW Waasland-Beveren tot nietigverklaring van de fusie-aanvraag van conculanten ontoelaatbaar/onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;

Wat betreft de (ondergeschikte) tussenvorderingen van Wavolo en VZW Waasland-Beveren:

In hoofdorde, zich zonder rechtsmacht te verklaren;

Ondergeschikt, deze tussenvorderingen onontvankelijk, of minstens ongegrond te verklaren.

Wat betreft de kosten

De KBVB en de tussenkomende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding en dit elk bij gelijke delen.

Deze kosten kunnen op heden reeds als volgt provisioneel worden begroot:

- 250 EUR (betaald door conculanten aan het BAS)

- Een minimale vergoeding van 2 x 1.440,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding)

- Overige: P.M.”

II.2

In zijn syntheseconclusie, ingediend op 4 juni 2019, vraagt de KBVB “de vorderingen ten aanzien van de KBVB ongegrond te verklaren en in elk geval de kosten van de arbitrageprocedure ten laste te leggen van eiseressen en tussenkomende partijen”.

II.3

In hun synthesebesluiten ingediend op 21 mei 2019, vorderen de tussenkomende partijen het volgende:

“Het beroep van verzoeksters niet toelaatbaar en minstens ongegrond te verklaren en dienvolgens een arbitrale uitspraak te doen als volgt:

- te zeggen voor recht dat de fusieaanvraag van verzoeksters nietig is.

- Ondergeschikt te zeggen voor recht dat het stamnummer 2300 dient ingeleverd te worden bij de KBVB.

- Uiterst ondergeschikt te zeggen voor recht dat, ingeval de fusieaanvraag wordt goedgekeurd, verzoeksters niet meer met een herenploeg kunnen aantreden in eender welke voetbalcompetitie en alleszins niet kunnen aantreden met het stamnummer 2300.

De kosten van de procedure lastens verzoeksters te leggen.”

III. SAMENVATTING VAN DE RELEVANTE FEITEN

III.1

Yellow Blue SK Beveren (stamnummer 9577) is een voetbalclub die door eiseres Eskabee 1935 werd opgericht in 2011 nadat de herenploeg van KSK Beveren (die vroeger in de 1e en 2e nationale afdeling speelde) in 2010 werd opgeheven.

De herenploeg van KSK Beveren besliste in 2010 omwille van sportieve en financiële redenen om te fuseren met de ploeg van Red Star Waasland en om de ploeg “K.V.R.S. Waasland-SK Beveren” te vormen met stamnummer 4068.

Tijdens het seizoen 2018-2019 speelde Yellow Blue SK Beveren in de 3de provinciale afdeling (amateurvoetbal).

III.2

KSK Beveren (stamnummer 2003) is een voetbalclub die is aangesloten bij de KBVB maar thans enkel met een damesploeg uitkomt in de 1e provinciale afdeling.

III.3

K.V. R.S. Waasland-SK Beveren (stamnummer 4068) is een voetbalclub die is aangesloten bij de KBVB en in het seizoen 2018-2019 speelde in de nationale afdeling 1A (“Jupiler Pro League”). Deze club staat bekend als “Waasland-Beveren”.

III.4

In de loop van 2018 werden door eiseressen een aantal voorbereidingen getroffen en handelingen gesteld opdat zij in de toekomst zouden kunnen fusioneren en aldus als één club zouden kunnen verder gaan, zowel in het herenvoetbal als in het damesvoetbal en het jeugdvoetbal. Op die manier wensten eiseressen verder te kunnen spelen onder het stamnummer 2300, m.n. het stamnummer van de club met de succesvolle geschiedenis van KSK Beveren die sinds jaren enkel in het damesvoetbal aantreedt.

Op 21 december 2018 (aan het begin van het kerstreces) hebben eiseressen in dat verband een aanvraag ingediend bij de KBVB tot goedkeuring van een fusie tussen beide clubs (stuk 2 van de KBVB) waarin het voorgaande uitdrukkelijk wordt bevestigd.

Op 3 januari 2019 heeft de heer Bergen (FIFA TMS Association Manager van de KBVB) geantwoord aan de gerechtigd correspondent van Yellow Blue SK Beveren dat het onderzoek naar de fusie en de controle van de voorgelegde documenten zou gebeuren en er, zoals reeds eerder aangekondigd, tijdens de eerste week van februari zou teruggekoppeld worden m.b.t. de aanvraag tot fusie (stuk 3 van de KBVB).

Op 18 januari 2019 heeft de raadsman van de tussenkommende partijen een schrijven gericht aan de KBVB (stuk 4 van de KBVB) waarbij o.a. een kopie van een overeenkomst tussen de VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland - Sportkring Beveren (tussenkommende partij in deze procedure) en de VZW KSK Beveren (eiseres in deze procedure) werd overgemaakt (stuk 5 van de KBVB, hierna ook: de Overeenkomst).

De tussenkommende partijen verzetten zich op gemotiveerde wijze tegen de voorgenomen fusie tussen eiseressen. Aldus bleek dat er een geschil bestond en/of ontstond tussen eiseressen en tussenkommende partijen: de eiseressen wensten te fuseren, de tussenkommende partijen verzetten zich hiertegen.

Op 29 januari 2019 heeft de heer Bergen (KBVB) aan eiseressen geantwoord dat de aanvraag niet goedgekeurd kon worden en heeft dit gemotiveerd (stuk 6 van de KBVB). Samengevat bleken er een aantal onregelmatigheden in het neergelegde dossier te zitten en er werd vastgesteld dat een aantal op straffe van nietigheid voorgeschreven formaliteiten niet werden nageleefd. De heer Bergen stelde dat er sowieso een nieuwe en correcte aanvraag diende te gebeuren. Hij verwees ook naar het bovenvermeld schrijven van 18 januari 2019 dat de KBVB had ontvangen van de raadsman van tussenkommende partijen. In het bijzonder werd verwezen naar artikel 6 van de door de raadsman van tussenkommende partijen overgemaakte overeenkomst waarin afspraken werden gemaakt omtrent het stamnummer 2300:

“Zo lezen wij dat werd overeengekomen:

- “Onder het stamnummer van de vzw KSK Beveren zullen geen ploegen meer spelen, uitgezonderd de damesvoetbalploeg”

- *De vzw KSK Beveren verbindt er zich formeel toe om geen enkel ander elftal (her)op te starten. Deze verbintenis kan niet worden herroepen.*
- *Als de schulden van de vzw vereffend zijn en er absoluut geen vooruitzichten zijn op nog te ontvangen inkomsten uit transfers en/of hangende juridische geschillen, zal de vzw KSK Beveren zichzelf ontbinden en ophouden te bestaan.*
- *Vooraf zal de damesvoetbalploeg dan overgenomen worden door Waasland/Beveren. In dit geval zal de KSK Beveren het stamnummer inleveren.”*

De heer Bergen stelde tot slot het volgende:

“Aangezien deze afspraken misschien een probleem kunnen vormen in het kader van een mogelijke fusie tussen de clubs KSK Beveren (2300) en Yellow Blue SK Beveren (09577), zouden wij u dank weten ons dienaangaande te willen informeren.”

Op 30 januari 2019 ontving de KBVB een schrijven van de gerechtigd correspondent van Yellow Blue SK Beveren waarin niet geantwoord werd op de vraag van de heer Bergen (stuk 7 van de KBVB). De gerechtigd correspondent vroeg daarentegen aan de KBVB om een kopie van het schrijven van de raadman van tussenkomende partijen over te maken.

Op 1 februari 2019 heeft de heer Bergen (KBVB) hierop geantwoord (stuk 8 van de KBVB):

“Wij bevestigen de goede ontvangst van uw bericht dd. 30.01.2019.

Wij verwijzen naar de inhoud van ons voorgaand schrijven.

Er blijkt mogelijks een probleem te bestaan ingevolge bepaalde engagementen die zouden zijn aangegaan, reden waarom wij werden aangeschreven door Mter. Rombouts.

Het lijkt ons een probleem dat tussen betrokkenen zelf dient uitgeklaard en opgehelderd te worden.

Mr. Rombouts liet weten dat u hem rechtstreeks kan contacteren:

- Mter Tom Rombouts, kantoor te 2970 's Gravenwezel, Gilles De Pelichylei 66

- Tel: 03/2306697

- Email: tom.rombouts@skynet.be”

Eiseressen brengen een stuk 14 bij waaruit blijkt dat zij op 7 februari 2019 de tussenkomende partij (m.n. de heer Dirk Huyck, de voorzitter van Waasland-Beveren) hebben aangeschreven.

III.5

Op 8 februari 2019 hebben eiseressen een nieuwe aanvraag tot fusie toegezonden aan de KBVB (stuk 9).

Op 25 februari 2019 hebben eiseressen de KBVB aangeschreven om hun standpunt mee te delen omtrent de Overeenkomst (stuk 10 van de KBVB).

Uit deze brief kan worden afgeleid dat er een geschil bestaat tussen eiseressen en tussenkomende partijen omtrent de Overeenkomst.

Op 15 maart 2019 heeft de KBVB eiseressen verzocht om een aantal bijkomende documenten over te maken en te verduidelijken (stuk 11 van de KBVB).

Op 17 maart 2019 hebben eiseressen bijkomende stukken bezorgd aan de KBVB (stuk 12 van de KBVB). Op 22 maart 2019 drongen eiseressen aan op een spoedige behandeling (stuk 13 van de KBVB).

Op 9 april 2019 heeft de KBVB een schrijven gericht aan eiseressen waarin hen meegedeeld werd dat hij het antwoord m.b.t. de fusieaanvraag tussen KSK Beveren en YB SK Beveren in beraad zou houden tot het contractuele dispuut tussen KSK Beveren en KVRS Waasland SK Beveren opgehelderd wordt (stuk 14 van de KBVB):

“Ik verwijst naar de e-mail uitwisselingen van maart dit jaar met dhr. Van Den Nieuwenhof wat betreft de aanvraag tot fusie tussen KSK Beveren en YB Beveren, alsook de brieven die mijn collega Marc Bergen u op 29 januari en 1 februari van dit jaar toestuurde.

In uw respons op dhr. Bergens brieven stelde u het volgende:

‘Tot slot verwijzen we nog kort naar de brieven van 29 januari 2019 en 1 februari 2019 van de heer Marc Bergen. Hierbij verzocht de heer Bergen om de KBVB te informeren m.b.t een overeenkomst tussen KSK Beveren en Waasland-Beveren.

Zoals u zelf stelt in uw brief van 1 februari j. betreft dit een zuivere contractuele aangelegenheid die louter de 2 betrokken contractspartijen aangaat. Wij kunnen u bevestigen dat wij ons rechtstreeks in verbinding hebben gesteld met Waasland-Beveren m.b.t deze aangelegenheid. KBVB dient hierover o.i. niet verder te oordelen, noch enige opportuniteitsbeslissing te nemen.’

U bevestigt zelf het bestaan van de overeenkomst tussen KSK Beveren en KVRS Waasland-SK Beveren wat betreft 1) het verbod om onder het stamnummer 2300 nog verder matches te spelen, 2) het verbod om een of meerdere elftallen (her) op te starten en 3) de verplichting om de vzw op termijn te ontbinden.

De KBVB is geen partij bij deze overeenkomst en wenst zich te allen tijde neutraal op te stellen. Het is aan de contracterende partijen zelf (of desgevallend een rechtbank) om dit contract van een sluitende juridische interpretatie te voorzien. Het is evenwel zo dat de uitkomst van dit geschil mogelijks juridische gevolgen kan meebrengen voor de KBVB, zoals bijvoorbeeld een vordering op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek (derde-medeplichtigheid aan contractbreuk).

Om deze reden en uitsluitend om deze reden wenst de KBVB haar antwoord betreffende de fusieaanvraag tussen KSK Beveren en YB SK Beveren in beraad te houden tot het contractuele dispuut tussen KSK Beveren en KVRS Waasland — SK Beveren opgehelderd wordt.”

III.6

Op 12 april 2019 hebben eiseressen een verzoek tot bemiddeling gericht aan het BAS (stuk 15 van de KBVB).

De KBVB heeft hierop op 17 april 2019 geantwoord dat hij *“bereid is in te gaan op het verzoek van eiseressen om over te gaan tot bemiddeling in de schoot van het BAS op voorwaarde dat de club Waasland-Beveren als belanghebbende partij betrokken wordt in deze bemiddelingsprocedure”* en dat zij veronderstelde dat eiseressen *“het nodige zullen doen om de bemiddelingsprocedure tussen alle partijen (de fusionerende clubs, Waasland-Beveren en de KBVB) op gang te brengen”* (stuk 15 van de KBVB).

Eiseressen hebben op 25 april 2019 geantwoord dat zij van oordeel waren dat Waasland-Beveren geen betrokken partij is en dat wat eiseressen betreft een bemiddeling met Waasland-Beveren geen enkele zin zou hebben omdat “*dit enkel verdragend zou werken*” (stuk 15 van de KBVB) . Zij kondigden aan eerstdaags een arbitrageverzoek te zullen richten aan het BAS.

III.7

Dezelfde dag, op 25 april 2019, hebben eiseressen een verzoek tot arbitrage gericht aan het BAS. Op 10 mei 2019 werd de tussenkomst van tussenkomende partijen geformaliseerd. Er werd een arbitrageovereenkomst ondertekend door alle partijen.

IV. BEOORDELING

IV.1 DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

De bevoegdheid van het BAS volgt uit artikels B117 en B1723 van het reglement van de KBVB.

Zij wordt door geen van de partijen betwist.

Bovendien tekenden de partijen, met uitzondering van Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren, de onder I. bedoelde arbitrageovereenkomst.

Het arbitragecollege verklaart zich bevoegd.

IV.2 DE TOELAATBAARHEID/ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZOEK TOT TUSSENKOMST VAN WAVOLO EN WAASLAND-BEVEREN

IV.2.1

Standpunt van eiseressen

De eiseressen werpen op dat het verzoek tot tussenkomst ontoelaatbaar dan wel niet ontvankelijk is omdat (1) Wavolo geen belang en/of hoedanigheid heeft, daar het geen partij was bij de Overeenkomst van 18 april 2011, (2) Waasland-Beveren slechts in conclusie als verzoekster in tussenkomst wordt vermeld, en die tussenkomst niet als zodanig schriftelijk aan het secretariaat van het BAS werd meegedeeld, (3) Waasland-Beveren geen rechtmatig belang heeft omdat het geen club is binnen de KBVB en zelf geen elftal heeft dat actief is in het herenvoetbal georganiseerd door de KBVB, en (4) zij niet ingestemd hebben met de vrijwillige tussenkomst van Wavolo en Waasland- Beveren.

IV.2.2

Standpunt van verweerder

Volgens verweerder bestaat de club Waasland-Beveren uit twee juridische entiteiten, zoals recent ook bevestigd werd door de licentiecommissie van de KBVB in haar beslissing van 10 april 2019 (stuk 17 van verweerder):

“3° Conform artikel P406.1 van het bondsreglement wordt K.V.R.S. Waasland-SK Beveren, hierna de club genoemd, bepaald uit volgende rechtspersonen:

- Wavolo CVBA, Stadionplein 1 te 9120 Beveren BE0534.979.348*
- KVC Red Star Waasland-Sportkring Beveren, Watermolenstroat 104 te 9111 St Niklaas BE0418. 925.875”*

Het is volgens verweerder dan ook volstrekt regelmatig dat deze entiteiten tussenkomen in onderhavige procedure als de juridische entiteiten die de voetbalclub Waasland-Beveren vormen.

Voorts stelt verweerder dat artikel B 117.3 van het bondsreglement in casu van toepassing is.

Deze bepaling stelt dat *“de KBVB en, door hun aansluiting, de clubs en hun aangeslotenen, zich er ook toe verbinden om in te stemmen met de vrijwillige tussenkomst van elke andere belanghebbende partij.”*

Waasland-Beveren (hiermee bedoelend: beide tussenkomende partijen: zie blz. 2 van de synthesebesluiten voor de KBVB) is een belanghebbende partij die eveneens aangesloten is bij de KBVB. Eiseressen hebben zich ertoe verbonden om hun tussenkomst in onderhavige arbitrageprocedure te aanvaarden, aldus verweerder.

IV.2.3

Standpunt van de tussenkomende partijen

De tussenkomende partijen stellen dat (1) Wavolo het beheer en de verderzetting van de A ploeg van de VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren heeft overgenomen en ook alle overeenkomsten die hier mee gepaard gaan, en dus wel degelijk een belang heeft in deze zaak, dat de stelling dat de VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren geen elftal meer heeft geen afbreuk doet aan de inhoud van de overeenkomst van 18 april 2011, en dat de tussenkomst van Wavolo door de KBVB niet betwist wordt, (2) dat de tussenkomst van de VZW Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren op 6 mei 2019 aan het secretariaat gemeld werd door de raadman van de KBVB, deze partij schriftelijk tussenkwam in de conclusies neergelegd op 21 mei 2019 en de formaliteiten van artikel 22 van het BAS-reglement niet op straffe van ontoelaatbaarheid of onontvankelijkheid zijn voorgeschreven, en (3) dat de instemming van eiseressen met het verzoek tot tussenkomst niet vereist is krachtens artikel 22 van het BAS-reglement.

IV.2.4

Beoordeling door het arbitraal college

IV.2.4.1

Artikel B117.3 van het Bondsreglement luidt als volgt:

“3. De KBVB en, door hun aansluiting, de clubs en hun aangeslotenen, verbinden zich ertoe elk geschil behoudens andersluidende wettelijke bepalingen en na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in huidig reglement zijn voorzien, te beslechten via scheidsrechterlijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (Art. B1723).

De KBVB en, door hun aansluiting, de clubs en hun aangeslotenen, verbinden er zich ook toe om in te stemmen met de vrijwillige tussenkomst van elke andere belanghebbende partij.”

Deze bepaling, waarvan de toepasselijkheid noch de geldigheid door de eiseressen betwist wordt, volstaat om de tussenkomst van elke andere belanghebbende partij te verantwoorden. De instemming van eiseressen is niet vereist.

IV.2.4.2

Artikel P406.1 van het Bondsreglement luidt als volgt:

“1. De club geeft de rechtspersoon of rechtspersonen op die de kosten dragen en/of de ontvangsten bekomen verbonden aan de volgende voetbalactiviteiten:

a) Alle loonkosten van de medewerkers (spelers, trainers en andere administratieve en technische, medewerkers, alsmede de medische staf en de veiligheidsmedewerkers), daaronder begrepen de (sic) alle soorten van betalingen aan de medewerkers ingevolge contractuele of wettelijke verplichtingen;

b) Alle kosten/inkomsten verbonden met het verwerven/verkoop van spelers (inclusief ter beschikking stellingen);

c) De ticketinkomsten van de club;

d) De sponsoring en andere commerciële rechten;

e) De mediarechten;

f) De merchandising en hospitality;

g) Het operationeel beheer van de club (bv. Administratie, activiteiten tijdens de wedstrijddagen, verplaatsingen, aanwervingen e.d.);

h) De financiële kosten en inkomsten (inbegrepen de financieringen gedekt of gewaarborgd door de activiteiten van de licentieaanvrager);

i) Het gebruik en het beheer van het stadion en trainingsfaciliteiten;

j) De jeugdsector.”

Het arbitraal college ziet geen reden om de vaststelling van de licentiecommissie van de KBVB in haar beslissing om een licentie toe te kennen aan K.V. R.S. Waasland –SK Beveren, dat de CVBA Wavolo én de VZW K.V.R.S. Waasland-SK Beveren beide als rechtspersonen de club K.V.R.S. Waasland-SK Beveren vormen (zie randnummer IV.2.2), in twijfel te trekken.

IV.2.4.3

Verder zijn de overeenkomst van 18 november 2011, gesloten tussen de tweede eiseres en de tweede tussenkomende partij, en de daarin aangegane verbintenissen, van die aard dat zij

beschouwd kunnen worden een voldoende belang tot tussenkomst te geven, niet alleen aan de tweede tussenkomende partij, maar ook aan de eerste tussenkomende partij, gelet op de nauwe band tussen beide zoals blijkt uit de hiervoor aangehaalde beslissing van de licentiecommissie van verweerder.

IV.2.4.4

De tussenkomst van de tweede tussenkomende partij werd schriftelijk gedaan in de conclusies van 21 mei 2019, die ook aan het secretariaat van het BAS werden meegedeeld.

Dat geldt als een verzoek tot tussenkomst in de zin van artikel 22.1 van het BAS-reglement, dat overigens niet in een bijzondere sanctie voorziet.

Eiseressen roepen ook geen belangenschade in. Belangenschade blijkt overigens niet, vermits eiseressen op de conclusies van 21 mei 2019 hebben kunnen antwoorden.

IV.2.4.5

Het arbitraal college verklaart de verzoeken tot tussenkomst van Wavolo en Waasland-Beveren toelaatbaar en ontvankelijk.

IV.3 HET VOORWERP VAN DE ARBITRAGE

IV.3.1

Standpunt van de eiseressen

De eiseressen stellen dat het antwoord van de KBVB, namelijk dat hij de aanvraag voor de fusie tussen beide eiseressen niet kan aanvaarden zolang de contractuele relatie met de tussenkomende partijen niet is opgehelderd, wel degelijk een beslissing is die het voorwerp van arbitrage kan uitmaken.

In antwoord op het hierna weergegeven standpunt van de tussenkomende partijen dat er geen voor arbitrage vatbaar voorwerp is, stellen zij het volgende (de verwijzingen naar voetnoten en de voetnoten zelf worden weggelaten):

“19. De tussenkomende partijen betwisten – ten onrechte – de toelaatbaarheid van de vordering van concludanten. De tussenkomende partijen stellen dat er thans nog geen beslissing van de KBVB bestaat die aanvechtbaar is voor het BAS, nu de KBVB op 9 april 2019 heeft meegedeeld haar antwoord op de fusieaanvraag in beraad te houden. Concludanten zouden bijgevolg nog geen belang hebben bij de vordering die zij instellen. Dit is niet juist.

20. Concludanten merken vooreerst op dat de KBVB, zijnde de partij tegen wie de vordering van concludanten gericht is, de toelaatbaarheid van deze vordering niet betwist. Niettegenstaande de KBVB bij het nemen van haar conclusies reeds kennis had van het door de tussenkomende partijen opgeworpen middel inzake de toelaatbaarheid van de vordering, sluit de KBVB zich niet aan bij dit middel in haar conclusie van 23 mei 2019, en besluit zij niet tot de ontoelaatbaarheid van de vordering.

Wanneer de partij wiens beslissing het voorwerp van huidige procedure uitmaakt, meent dat er zich inzake de toelaatbaarheid van de vordering geen probleem stelt en niet van oordeel is dat het concludanten aan een reeds verkregen belang ontbreekt, dan dringt de vaststelling zich op dat de vordering toelaatbaar is.

De tussenkomen partijen trachten zich met hun argumentatie (ten onrechte) in de plaats van de KBVB te stellen, doch hun argument houdt geen stand, zoals hieronder zal blijken.

21. Concludanten hebben immers wel degelijk een dadelijk en reeds verkregen belang bij de ingestelde vordering. Door te beslissen om haar antwoord met betrekking tot de fusieaanvraag voor onbepaalde duur in beraad te houden, worden de belangen en rechten van concludanten in de behandlings- en beslissingsprocedure binnen de KBVB geschonden. De beslissing van de KBVB komt bovendien (minstens de facto) neer op een weigeringsbeslissing, nu deze beslissing concludanten verhindert de fusie ten uitvoer te leggen en het volgende seizoen aan te vatten als één club (wat precies werd beoogd met de fusie-aanvraag).

Overigens dient ook het volgende te worden opgemerkt. Enerzijds stelt de KBVB met haar beslissing van 9 april 2019 haar beslissing over de fusie-aanvraag uit voor onbepaalde duur, hetgeen neerkomt op rechtsweigeren (cfr. art. 5 Ger.W.), en anderzijds geeft de KBVB hiermee de facto gehoor aan het verzet van Waasland-Beveren - zonder dat aan concludanten de mogelijkheid werd gegeven zich hiertegen terdege te verweren, nu de inhoud van dit verzet nooit aan concludanten werd meegedeeld (voorafgaandelijk aan deze procedure) en concludanten ondanks herhaald verzoek niet werden gehoord.

Voor zoveel als nodig verwijzen concludanten hier nog naar de vaste rechtspraak van de Raad van State m.b.t. de definitie van een administratieve rechtshandeling (die voorwerp kan uitmaken van een procedure voor de Raad van State): onder een (administratieve) rechtshandeling dient te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen. Met andere woorden, betreft het een handeling die beoogt wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtstoestand, dan wel zulke wijzigingen te beletten. Door de beslissing van 9 april 2019 belet de KBVB dat de fusie van concludanten wordt voltrokken en dat alle respectieve elftallen van concludanten volgend seizoen (per 1 juli 2019) onder dezelfde rechtspersoon actief zijn.

22. Bovendien merken concludanten op dat de beslissing van 9 april 2019 wel degelijk ook formeel een beslissing vormt van de KBVB. Deze beslissing werd immers aan beide VZW's gericht/meegedeeld (stuk 12), terwijl de (informele) communicatie en correspondentie voordien louter met de gerechtigd correspondent van YB SK Beveren (de heer Hans Van den Nieuwenhof) verliep (zie b.v. stuk 9). Door de beslissing van 9 april 2019 naar de twee VZW's/clubs uit te sturen via de daartoe geijkte procedure, geeft de KBVB aan dat dit de waarde heeft van een formele beslissing (waartegen dan ook verhaal mogelijk is).

23. In elk geval benadrukken concludanten nogmaals dat de KBVB geen verweer voert wat betreft de toelaatbaarheid van de vordering van concludanten, zodat er geen discussie kan bestaan noch over de bevoegdheid van het BAS om te oordelen over de betwisting aangaande de aanvraag tot fusie, noch over de toelaatbaarheid van het beroep/vordering van concludanten."

IV.3.2

Standpunt van verweerder

Noch in zijn conclusies noch ter zitting stelde verweerder dat het verzoek tot arbitrage zonder voorwerp zou zijn. Hij verweert zich enkel ten gronde tegen de aanspraken van de eiseressen, wat met zekerheid het standpunt impliceert dat zijn beslissing om de fusieaanvraag voorlopig niet te aanvaarden, wel degelijk voor arbitrage vatbaar is.

IV.3.3

Standpunt van de tussenkomende partijen

De tussenkomende partijen zijn van oordeel dat de verweerder gewoon nog geen beslissing genomen heeft over de aanvraag tot fusie, zodat er niets te betwisten valt. Zij lichten dit standpunt als volgt toe:

“2.1. Niet toelaatbaarheid van de vordering van verzoeksters

Verzoeksters vechten de beslissing van de KBVB aan dd. 9/4/2019 doch in de arbitrageovereenkomst stellen zij dat de betwisting handelt aangaande de aanvraag tot fusie.

Nochtans blijkt uit het verzoekschrift dat het gaat om de brief van 9/4/2019 waarin de KBVB stelt dat zij hun antwoord betreffende de fusieaanvraag in beraad houden tot het contractuele dispuut tussen KSK Beveren en concludanten opgehelderd wordt.

De vraag stelt zich of de KBVB reeds uitspraak heeft gedaan over de fusieaanvraag van verzoeksters.

Het antwoord is negatief.

De KBVB stelt te wachten tot één en ander contractueel werd opgehelderd. Er is bijgevolg nog geen beslissing die aanvechtbaar is voor het BAS of die gewijzigd zou moeten worden.

Dat zulks ook blijkt uit de vordering van verzoeksters.

Zij vorderen immers om de beslissing van de KBVB teniet te doen en om de fusieaanvraag dd. 8/2/2019 goed te keuren.

De KBVB heeft de fusieaanvraag op heden evenwel nog niet afgewezen zodat er geen enkele reden bestaat om een wijzigende beslissing op te leggen.

Om onduidelijk redenen weigeren verzoeksters immers om de contractuele aangelegenheden uit de overeenkomst dd. 18/4/2011 op te helderen en gaan zij deze angstvallig uit de weg wetende dat de bepalingen in de overeenkomst zeer duidelijk zijn. Dat het dan ook niet meer dan logisch is dat de KBVB haar beslissing in beraad wenst te houden tot dat dit opgehelderd is.

De vordering van verzoeksters is dan ook niet toelaatbaar daar zij geen enkel belang hebben bij het stellen van hun vordering om reden dat de KBVB nog geen beslissing heeft genomen.”

IV.3.4

Beoordeling door het arbitraal college

De fusieaanvraag van eiseressen van 8 februari 2019 heeft tot doel om “vanaf 1 juli 2019 als één club verder te gaan” (stuk 6 van eiseressen, onderstreping toegevoegd).

Artikel B326, het enige artikel van het Bondsreglement dat handelt over de fusie van clubs, bepaalt voor zover als relevant voor het beantwoorden van de vraag of de arbitrageovereenkomst een voorwerp heeft dat voor arbitrage in aanmerking komt, het volgende:

“23. Om invloed te hebben op het daaropvolgende seizoen, moet de fusie van clubs aan de KBVB betekend worden uiterlijk op 15 april (Art. B21).

Op bondsvlak, heeft de fusie uitwerking op 1 mei volgend op de beslissing van de respectieve algemene vergaderingen.

Voor wat betreft de sportieve competities echter, heeft de fusie pas uitwerking vanaf 1 juli daaropvolgend.

24. Een aanvraag die betekend wordt na 15 april kan door het Uitvoerend Comité worden aanvaard, op de uitdrukkelijke voorwaarde dat het gevolg hiervan geen aanpassing van reeksen van de eerste ploegen met zich meebrengt.”

Hoewel deze bepaling geen termijn oplegt waarbinnen de KBVB zich moet uitspreken over de aanvraag van fusie van clubs, blijkt uit de chronologie die in de bepaling is opgenomen, dat wanneer een aanvraag is ingediend voor 15 april van een kalenderjaar, de fusie op bondsvlak uitwerking zal hebben vanaf 1 mei van het kalenderjaar, en vanaf 1 juli van het kalenderjaar voor de sportieve competities. Uit die chronologie kan afgeleid worden dat de KBVB een beslissing hoort te nemen, bij voorkeur voor 1 mei van het kalenderjaar als de aanvraag is ingediend voor 15 april, maar uiterlijk voor 1 juli. Hoewel het theoretisch mogelijk is dat de KBVB nog een beslissing neemt voor 1 juli 2019, is het onwaarschijnlijk dat het motief dat de KBVB heeft opgegeven om de beslissing in beraad te houden, namelijk dat zij geen beslissing wenst te nemen, zolang de contractuele relatie tussen de eiseressen en de tussenkomen de partijen niet is opgehelderd, zal verdwenen zijn voor 1 juli.

Gelet op de hiervoor geschetste chronologie en de onwaarschijnlijkheid dat de KBVB spontaan toch een definitieve beslissing zal nemen voor 1 juli, dient te worden aangenomen dat de beslissing van de KBVB om haar antwoord op de vraag tot fusie in beraad te houden, neerkomt op een weigering de fusie te aanvaarden, weigering die het voorwerp kan uitmaken van een arbitrageovereenkomst.

De exceptie van de tussenkomen de partijen wordt verworpen.

IV.4 DE GROND VAN DE ZAAK

IV.4.1

Standpunt van eiseressen

In hoofdorde voeren eiseressen aan dat de aanvraag tot fusie voldoet aan alle vereisten van artikel B326 van het Bondsreglement, het enige artikel dat van toepassing is, en dat dit artikel

geen ruimte laat voor enige appreciatie van de aanvraag door de KBVB eens deze vastgesteld heeft dat alle voorschriften van dat artikel zijn nageleefd.

Zij lichten dit standpunt als volgt toe (de verwijzingen naar voetnoten en de voetnoten zelf worden weggelaten):

“ZESDE MIDDEL: DE VORDERING VAN CONCLUANTEN IS GEGROND: DE FUSIE-AANVRAAG VOLDOET AAN ALLE VEREISTEN VAN ARTIKEL B326 BONDSREGLEMENT

24. Het Bondsreglement van de KBVB bevat slechts één bepaling met betrekking tot de fusie tussen clubs. Dit betreft artikel B326 “Fusie van clubs” onder het hoofdstuk 4 “Fusies – samenwerkingsverbanden – inactiviteit”.

Artikel B326 legt een procedure op aan de clubs waarbij een aantal formaliteiten moeten worden nageleefd. Deze procedure houdt voornamelijk een aantal voorwaarden in inzake de na te leven meerderheden binnen de algemene vergadering van de fusionerende VZW's (clubs).

Artikel B326.2 luidt als volgt: “2. Procedure

21. Op het vlak van het bondsreglement, is alleen de algemene vergadering van elk van de fusionerende clubs, in afzonderlijke vergadering bijeengeroepen met het fusieontwerp op de agenda, bevoegd om te beslissen over de fusie. Navolgende formaliteiten moeten op straffe van nietigheid worden nageleefd:

1° minstens 2/3 der stemgerechtigde leden moeten in persoon of behoorlijk vertegenwoordigd met geschreven volmacht door een ander lid aanwezig zijn. Wordt dit aantal bij een eerste bijeenroeping niet bereikt, dan zal binnen de twee maanden een tweede algemene vergadering, met dezelfde agenda, worden gehouden en geldig beslissen, welk ook het aantal der aanwezigen of behoorlijk vertegenwoordigde stemgerechtigden is.

Een stemgerechtigd lid kan enkel vertegenwoordigd worden door een ander lid. Geen enkel lid mag evenwel over meer dan twee stemmen beschikken.

2° minstens 4/5 der aanwezige of behoorlijk vertegenwoordigde stemgerechtigden moet zich uitspreken voor de fusie.

3° de afzonderlijke processen-verbaal van de algemene vergadering van ieder der fusionerende clubs, dienen binnen de veertien dagen na de beslissing via E-Kickoff of aangetekend toegezonden te worden aan de KBVB.

Deze processen-verbaal moeten het totaal aantal stemgerechtigde leden van iedere club, het aantal aanwezige leden en de volledige uitslag van de stemming vermelden.

22. Het toezenden van de processen-verbaal aan de KBVB wordt gelijkgesteld met een aanvraag tot toetreding. Op straffe van weigering dient de nieuwe club daarenboven, binnen de veertien dagen na deze toezending, te voldoen aan de punten a) en b) van Art. B301.11.

23. Om invloed te hebben op het daaropvolgende seizoen, moet de fusie van clubs aan de KBVB betekend worden uiterlijk op 15 april (Art. B21).

Op bondsvlak, heeft de fusie uitwerking op 1 mei volgend op de beslissing van de respectieve algemene vergaderingen.

Voor wat betreft de sportieve competities echter, heeft de fusie pas uitwerking vanaf 1 juli daaropvolgend.

24. Een aanvraag die betekend wordt na 15 april kan door het Uitvoerend Comité worden aanvaard, op de uitdrukkelijke voorwaarde dat het gevolg hiervan geen aanpassing van reeksen van de eerste ploegen met zich meebrengt.

Het onderzoek, dat administratief wordt gevoerd, brengt in dat geval de volgende retributie met zich mee: (...)

Deze retributie wordt ingeschreven op de rekening-courant van de nieuwe club of, indien de fusie niet wordt aanvaard, voor een proportioneel deel op de rekening-courant van elk van de aanvragende clubs.” (eigen nadruk)

De enige “inhoudelijke” beperking die wordt opgelegd, ligt vervat in art. B326.12, dat bepaalt:

“De fusie kan enkel worden aanvaard indien het gaat om clubs waarvan de exploitatiezetels (Art. B303) niet meer dan 30 km van mekaar zijn verwijderd (afstand in vogelvlucht tussen het middelpunt van het speelveld van de exploitatiezetels van de fusionerende clubs).”

In casu wordt door geen van de partijen betwist dat aan deze “inhoudelijke” voorwaarde voldaan is.

1° Eerste onderdeel: alle in art. B326 Bondsreglement vereiste formaliteiten zijn vervuld

25. In het kader van de (tweede) aanvraag tot fusie die door concludanten werd ingediend op 8 februari 2019, werden alle vereiste formaliteiten en voorwaarden uit het Bondsreglement nageleefd. De KBVB verklaarde dit zelfs uitdrukkelijk in haar e-mail van 15 maart 2019, waarin zij bijkomende informatie opvroeg. Zij bevestigde dat mits ontvangst van de aanvullende gegevens “het dossier qua na te leven formaliteiten dan in orde” zou zijn (stuk 9). De gevraagde aanvullende gegevens werden bezorgd op 17 maart 2019 (stuk 10). De beslissing van de KBVB van 9 april 2019 maakt ook geen melding van enige ontbrekende informatie of stukken, hetgeen bevestigt dat de KBVB alle stukken in haar bezit heeft en dat alle formaliteiten werden nageleefd.

26. De tussenkomenende partijen trachten in conclusies te doen uitschijnen dat – ondanks het feit dat de KBVB er klaarblijkelijk een tegengestelde mening op nahoudt – niet alle nodige stukken en/of informatie werden voorgebracht in het kader van de tweede fusieaanvraag van concludanten. Nochtans wordt ook in de eerste conclusie van de KBVB niet opgeworpen dat er thans nog stukken of informatie zouden ontbreken. Het staat dan ook vast dat alle formele vereisten vervat in art. B326 Bondsreglement vervuld zijn. Dit wordt door de KBVB – zijnde de instantie die de naleving van de formaliteiten van art. B326 dient te beoordelen – niet betwist. De argumenten dienaangaande van de tussenkomenende partijen zijn derhalve, zelfs manifest, ongegrond.

27. Ten overvloede en louter omwille van de volledigheid, gaan concludanten kort in op de (onjuiste) beweringen van de tussenkomenende partijen:

De PV's van de algemene vergaderingen van respectievelijk KSK Beveren en YB SK Beveren zijn wel degelijk voorgelegd aan de KBVB (zie stuk 6, waaruit duidelijk blijkt dat

de PV's van deze algemene vergaderingen als bijlage bij de e-mail/bij de fusieaanvraag worden gehecht). Dat deze niet bij het verzoek tot arbitrage werden gevoegd, is irrelevant. Dit was ook niet nodig. De KBVB heeft deze PV's immers reeds gekregen en bovendien heeft de KBVB te kennen gegeven dat zij deze formaliteit vervuld achtte, waardoor dit niet het voorwerp van huidige procedure uitmaakt.

Het feit dat de PV's van deze algemene vergaderingen niet gepubliceerd werden in het Belgisch Staatsblad en bijgevolg zgn. niet tegenstelbaar zouden zijn aan de tussenkomenende partijen en de KBVB, is al helemaal onjuist en irrelevant. Aan de KBVB werden deze PV's overigens overgemaakt. Er bestaat geen publicatieverplichting voor elke beslissing van de algemene vergadering van een VZW. Tijdens de desbetreffende algemene vergaderingen werd de eerdere (voorafgaande) beslissing tot fusie

herbevestigd (stuk 21). Dit is geen beslissing die onder de wettelijke publicatieverplichting valt.

Bovendien vereist art. B326 van het Bondsreglement niet dat het bewijs van publicatie van de PV van de algemene vergadering wordt voorgelegd. De tussenkomenende partijen trachten een voorwaarde toe te voegen die in het Bondsreglement niet wordt voorzien. Het fusievoorstel werd overigens, ten overvloede, wel degelijk reeds gepubliceerd in de bijlagen aan het Belgisch Staatsblad (stuk 22), zodat het argument van de beweerde niet-tegenstelbaarheid ook feitelijk onjuist is. Deze publicatie vermeldt uitdrukkelijk dat de inbrengen gebeuren onder opschortende voorwaarde van goedkeuring van de fusie door de KBVB.

□ Uit voornoemde opschortende voorwaarde menen de tussenkomenende partijen te kunnen afleiden dat er thans nog geen sprake zou zijn van een beslissing tot fusie, waardoor er niet voldaan zou zijn aan de bepalingen van art. B326.2 Bondsreglement. Ook dit is niet juist. Het feit dat een overeenkomst of verbintenis onderworpen is aan een opschortende voorwaarde, betekent niet dat deze niet bestaat. Een overeenkomst of verbintenis die is aangegaan onder opschortende voorwaarde bestaat reeds pendente conditione. Enkel de uitvoering ervan wordt geschorst tot de verwezenlijking van de toekomstige en onzekere gebeurtenis.

Per e-mail van 21 februari 2019 werden bovendien de gecoördineerde statuten van KSK Beveren meegedeeld aan de KBVB en werd de samenstelling van het bestuur meegedeeld (stuk 6, onderaan), zodat ook aan de verplichting van art. B301.11 is voldaan – in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomenende partijen voorhouden.

De beweringen en insinuaties van Waasland-Beveren aangaande de te vervullen formaliteiten zijn bijgevolg ongegrond. Alle formaliteiten van art. B326.2 Bondsreglement zijn vervuld. Dit wordt door de KBVB niet betwist.

2° Tweede onderdeel: art. B326 Bondsreglement laat geen ruimte voor een andere (inhoudelijke) beoordeling dan de verificatie van de daarin opgenomen formaliteiten
*28. Het Bondsreglement legt met artikel B326 op limitatieve wijze een aantal (administratieve en juridische) formaliteiten op aan de clubs teneinde te kunnen fusioneren. De KBVB kan het vervuld zijn van deze formaliteiten verifiëren. Aan de KBVB wordt **geen bevoegdheid toegekend om de opportuniteit van de voorgenomen fusie te beoordelen** (noch om de voorgenomen fusie inhoudelijk te beoordelen door geheel andere elementen in aanmerking te nemen bij haar beslissing).*

Dit volgt in de eerste plaats uit de tekst van artikel B326, waarin geen enkele ruimte wordt gelaten voor een vrije of inhoudelijke beoordeling door de KBVB.

Daarenboven wordt in artikel B326 uitdrukkelijk bepaald dat het onderzoek “administratief wordt gevoerd”. Dit toont opnieuw aan dat de bevoegdheid van de KBVB beperkt is tot een formele controle.

29. De KBVB stelt hieromtrent dat het Bondsreglement louter bepaalt dat het onderzoek administratief wordt gevoerd. Dit zou, volgens de KBVB, niet betekenen dat de beslissing inzake een aanvraag tot fusie een puur administratieve beslissing zou zijn, waarbij enkel een vormelijke controle zou kunnen worden uitgevoerd. Dit standpunt is echter in strijd met de inhoud en bewoording van artikel B326 Bondsreglement. Buiten de meer formele vereisten (zie hoger), bevat deze bepaling immers geen enkel ander beoordelingscriterium. Evenmin vermeldt deze bepaling in algemene dan wel in specifieke termen enige bevoegdheid voor de KBVB om een fusie-aanvraag te toetsen wat betreft de opportuniteit, wenselijkheid, of (beweerde) rechten van derden. De stelling van de KBVB komt er in wezen op neer dat zij, niettegenstaande de strikte bewoording van de relevante bepaling van het Bondsreglement, een discretionaire beoordelingsbevoegdheid zou hebben. Dit standpunt strijdt met het Bondsreglement.

Er valt bovendien niet in te zien hoe een zuiver administratief onderzoek zou kunnen leiden tot een andere dan zuiver administratieve beslissing. Indien in het onderzoek aan de verzoekende partijen geen ruimte wordt gelaten om de opportuniteit van hun aanvraag te motiveren of dienaangaande gehoord te worden, komt het vervolgens evenmin aan de KBVB toe om deze opportuniteit te beoordelen.

Tot slot kan nogmaals worden opgemerkt dat ook tijdens het overleg in oktober 2018 tussen de vertegenwoordiger van concludanten en de KBVB (de heer Pieter Van Den Brande) werd bevestigd dat een aanvraag tot fusie een louter administratief gegeven is. 30. In de beslissing van 9 april 2019 zoekt de KBVB een reden in een zuiver contractuele aangelegenheid (waaraan de KBVB vreemd is, maar waarvan zij kennelijk is geïnformeerd door derden – de tussenkommende partijen - die geen betrokken partij zijn bij de fusie-aanvraag) om een beoordeling van de fusie-aanvraag verder uit te stellen. Dergelijke beoordeling en beslissing zijn niet conform het eigen reglement van de KBVB, en meer bepaald art. B326 Bondsreglement. Deze bepaling van het Bondsreglement is nochtans duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij somt op limitatieve wijze de stukken en informatie op die ter staving van de aanvraag dienen te worden voorgelegd. Deze bepaling laat voor het overige geen enkele inhoudelijke beoordeling of opportuniteitsoordeel door de KBVB toe, zodat de beslissing van 9 april 2019 (op flagrante wijze) het Bondsreglement schendt.

Artikel B326 Bondsreglement laat bovendien geen tussenkomst of bezwaar van een derde toe bij de behandeling van een fusie-aanvraag. De KBVB kan bijgevolg überhaupt geen rekening houden met de (ongegronde) bezwaren van Waasland-Beveren bij de beoordeling van de aanvraag van concludanten.

31. De beslissing van 9 april 2019 strijdt tenslotte ook met het standpunt dat eerder door de KBVB in briefwisseling werd ingenomen:

In haar brief van 1 februari 2019 (stuk 5), stelt de KBVB met betrekking tot de (beweerde) discussie tussen KSK Beveren en Waasland-Beveren (eigen onderlijning): “Het lijkt ons een probleem dat tussen betrokkenen zelf dient uitgeklaard en opgehelderd te worden.”

In haar e-mail van 15 maart 2019 (stuk 9), herhaalt de KBVB dat het aan concludanten toekomt om hun eventuele contractuele verbintenissen na te komen (eigen onderlijning): “We wensen er u wel op te wijzen dat het uw verantwoordelijkheid is de mogelijke afspraken die werden gemaakt tussen KSK Beveren – Stad Beveren en Red Star Waasland (het huidige KV RS Waasland – SK Beveren) correct na te komen.”

Zonder enig verder overleg (althans niet met concludanten, zijnde de enige betrokken partijen in de fusie-aanvraag), wijzigde de KBVB enkele weken later plots haar standpunt, door geheel onverwacht te stellen dat zij zich mogelijk schuldig zou maken aan derde-medeplichtigheid aan contractbreuk (quod non).

32. De tussenkommende partijen werpen in hun conclusie op dat concludanten niet zouden zijn ingegaan op het verzoek van de KBVB om opheldering te verschaffen wat betreft de Overeenkomst met VZW Waasland-Beveren. De stukken tonen echter het tegendeel aan. Per e-mail van 25 februari 2019 hebben concludanten een omstandige toelichting gegeven bij de Overeenkomst én toegelicht waarom KSK Beveren thans niet meer gebonden is door deze Overeenkomst (stuk 7). Tevens werd aangeboden om, indien gewenst, verdere toelichting te geven (hierop is de KBVB niet ingegaan).

Het is overigens ook enigszins cynisch en tergend dat de tussenkomende partijen aan concludanten verwijten dat zij de beweerde contractuele discussie niet zouden hebben opgehelderd. VZW Waasland-Beveren werd immers op 7 februari 2019 officieel aangeschreven door de raadsliden van concludanten (stuk 14). In deze brief werd het standpunt van KSK Beveren, nl. dat artikel 6 van de Overeenkomst niet rechtsgeldig is en zij niet meer gebonden is door de Overeenkomst, duidelijk uiteengezet. VZW Waasland-Beveren heeft zich zelfs niet de moeite getroost om deze brief te beantwoorden, laat staan de inhoud ervan te betwisten. Dit omstandig stilzwijgen maakt een impliciete aanvaarding van de inhoud van de brief uit: het niet reageren bij ontvangst van een brief geldt als vermoeden van aanvaarding.

In elk geval leidt dit tot de vaststelling dat er überhaupt geen daadwerkelijk geschil bestond tussen concludanten en de tussenkomende partijen: de argumentatie van concludanten werd door VZW Waasland-Beveren nooit beantwoord of weerlegd. Meer opheldering dan dat, konden concludanten dan ook onmogelijk bezorgen aan de KBVB.

3° Besluit

33. De Overeenkomst waar de KBVB en de tussenkomende partijen naar verwijzen, is niet pertinent bij de beoordeling van de fusie-aanvraag van concludanten. Artikel B326 Bondsreglement bepaalt op limitatieve wijze de voorwaarden waaraan de fusionerende clubs moeten voldoen.

Aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de fusie-aanvraag van de clubs/concludanten in overeenstemming is met de procedure en formaliteiten zoals bepaald in art. B326 Bondsreglement, dient de fusie-aanvraag te worden goedgekeurd. Concludanten verzoeken het BAS op deze wijze de beslissing van de KBVB te hervormen en het recht te doen gelden conform het Bondsreglement. Minstens, ondergeschikt, dient de KBVB te worden veroordeeld tot het goedkeuren van de fusie-aanvraag van concludanten.

D. ZEVENDE MIDDEL: DE BESLISSING VAN 9 APRIL 2019 IS NIET DEUGDELIJK TOT STAND GEKOMEN EN SCHENDT (ONDER MEER) HET MOTIVERINGSBEGINSEL, HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, EVENALS DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR

34. De beslissing van 9 april 2019 kwam tot stand met schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. Zonder dat een exhaustieve opsomming wordt beoogd, werden het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, en de gebruikelijke openbaarheid van bestuur geschonden.

De KBVB is een instelling van openbaar nut en oefent derhalve een taak van publiek belang uit. Zij heeft bovendien de bevoegdheid om, ten aanzien van haar leden / aangesloten clubs, beslissingen te nemen die de rechtspositie van deze personen kunnen wijzigen en waardoor deze personen gebonden zijn (onder voorbehoud van uitoefening van rechtsmiddelen). Deze bevoegdheid is doelgebonden, en bij de uitoefening van deze bevoegdheid dienen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te worden genomen. DE STAERCKE stelt dienaangaande dat het toepassingsgebied van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet moet worden beperkt tot “administratieve overheden” maar dat deze moet worden uitgebreid tot al wie “beschikt over een doelgebonden bevoegdheid”, ook als het om een privaatrechtelijke persoon gaat.

VAN GERVEN stelt bovendien dat deze beginselen hoe dan ook slechts een explicitering zijn van de zorgvuldigheidsplicht vervat in artikel 1134, 3e lid BW en art. 1382 BW. Deze beginselen moeten bijgevolg worden nageleefd, telkens er sprake is van een bovengeschikte positie. Het toepassingsgebied van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur is aldus niet beperkt tot overheden of overheidsoptreden:

“Het gaat hier duidelijk om beginselen van behoorlijk bestuur - maar dan in het publiek - en in het privaatrecht - in de strikte zin van het woord, waarmee bedoeld worden beginselen waaraan openbare besturen maar ook privaatrechtelijke gezagdragers (zoals ouders of vennootschapsbestuurders, evenals wat betreft de eerste twee beginselen - houders van een bevoegdheid tot het nemen van een partijbeslissing en houders van een machtspositie zich moeten houden ten opzichte van al wie aan hun gezag of macht onderworpen zijn. Deze beginselen zijn dus algemene beginselen van behoorlijk bestuur (a.b.b.b.) in de volle zin van het woord.”

35. De beslissing van de KBVB van 9 april 2019 berust niet op in rechte pertinente motieven. De beslissing van de KBVB wordt in essentie enkel gemotiveerd door het beweerd bestaan van een contractueel geschil tussen concludanten en een derde (VZW Waasland-Beveren) – waarvan zij het bestaan of de actualiteit overigens niet daadwerkelijk geverifieerd heeft (zie ook hierna). De KBVB heeft conform het Bondsreglement echter geen discretionaire bevoegdheid, noch een bevoegdheid om de opportuniteit van de aangevraagde fusie te beoordelen (cfr. supra, zesde middel vermeld). De gemaakte beslissing kan dus niet steunen op de bepalingen van het reglement en de motivering is derhalve in strijd met de beoordelingscriteria die de KBVB in haar Bondsreglement heeft opgenomen (art. B326.2), en die haar binden. De beslissing berust bovendien evenmin op feitelijk juiste motieven (cfr. volgend randnummer).

36. Ondergeschikt, voor zover het de KBVB al zou toekomen het zgn. “contractuele geschil” in haar beslissing te betrekken (quod non), is de beslissing van 9 april 2019 bovendien tot stand gekomen zonder dat een zorgvuldig onderzoek werd gevoerd, hetgeen een schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Nadat de KBVB in haar brief van 29 januari 2019 beknopt naar de Overeenkomst had verwezen, hebben concludanten per e-mail van 25 februari 2019 toelichting gegeven bij het beweerde “contractuele geschil”. Hierbij werd onder meer duidelijk meegedeeld dat KSK Beveren niet meer gebonden was door de overeenkomst waarnaar de KBVB verwees en er werd toegelicht dat het bewuste artikel 6 dat de KBVB aanhaalde hoe dan ook niet geldig was, ... (stuk 7).

Zonder verder onderzoek en zonder concludanten dienaangaande te horen – hoewel concludanten hierom uitdrukkelijk en herhaaldelijk hebben verzocht – besliste de KBVB begin april 2019 echter dat het beweerde contractuele geschil met Waasland-Beveren een grond is om de behandeling van de fusie-aanvraag in beraad te houden. Deze handelswijze van de KBVB, die de toelichting van concludanten kennelijk naast zich neer heeft gelegd zonder concludanten hierover te horen noch bijkomende uitleg te vragen, klemt des te meer nu blijkbaar wel gehoor wordt gegeven aan een (niet aan concludanten bezorgde) mededeling van begin 2019 van een derde (Waasland-Beveren, die geen partij/betrokkene is bij de fusie-aanvraag). De beslissing van de KBVB is om die reden reeds niet zorgvuldig tot stand gekomen.

Bovendien is het uitgangspunt van de KBVB, namelijk dat er (op 9 april 2019) een contractueel geschil zou zijn tussen KSK Beveren en Waasland-Beveren, niet correct. De KBVB heeft niet alle elementen nagegaan (geen zorgvuldige feitenvinding). Er is geen geschil of rechtsgeding hangende tussen KSK Beveren en VZW Waasland-Beveren over de bewuste Overeenkomst van 18 april 2011. Het officieel schrijven van de raadslieden van concludanten d.d. 7 februari 2019 over deze Overeenkomst werd door Waasland-Beveren zelfs niet beantwoord, laat staan geprotesteerd (zie randnr. 9 en 32), waardoor er van een contractueel geschil over dit contract of over de zgn. afspraken inzake het stamnummer per 9 april 2019 hoegenaamd geen sprake is.

De beslissing van de KBVB is bijgevolg niet het resultaat van een zorgvuldig onderzoek en schendt bovendien de rechten van verdediging en het beginsel van onpartijdigheid.

37. De weigering van de KBVB (voorafgaand aan deze procedure) om een kopie te bezorgen van de brief van Mr. Rombouts, (toenmalige) raadsman van Waasland-Beveren, die de KBVB begin 2019 in kennis zou hebben gesteld van de beweerde contractuele verbintenissen van KSK Beveren, schendt verder ook de gebruikelijke transparantie en openbaarheid van bestuursdocumenten, alsook de rechten van verdediging.

De KBVB baseert haar beslissing van 9 april 2019 klaarblijkelijk op eenzijdige beweringen van een derde, waarvan zij concluanten (die dit nochtans hebben gevraagd) zelfs geen kopie heeft bezorgd. Concluanten hebben zich dan ook niet met volle kennis van zaken kunnen verdedigen of repliceren op deze beweringen van de derde/Waasland-Beveren (hoger werd reeds aangetoond dat concluanten over deze beweerde contractuele verbintenissen ook niet werden gehoord door de KBVB).

Overigens is het ook zeer onduidelijk wat het lange tijdsverloop tussen de fusieaanvraag en de beslissing van de KBVB heeft veroorzaakt (meer dan twee maanden voor de tweede aanvraag). Enige transparantie was er ook op dit vlak niet, terwijl een spoedige beslissing niet alleen de normale gang van zaken is, maar ook belangrijk was/is voor concluanten om het begin van het volgende voetbalseizoen correct te kunnen voorbereiden.”

IV.4.2

Standpunt van verweerder

De verweerder is van oordeel dat hij de onduidelijkheid van de contractuele relatie tussen de eiseressen en de tussenkommende partijen terecht als motief kon inroepen om zijn beslissing over de fusieaanvraag in beraad te houden.

Hij licht dit als volgt toe:

“17. De KBVB wenst op te merken dat de fusie van voetbalclubs tot gevolg heeft dat een stamnummer van een van de samensmeltende clubs verdwijnt. Aan elke club wordt inderdaad een stamnummer toegekend. Dit stamnummer blijft overeenkomstig artikel B302 Bondsreglement eigendom van de KBVB, waardoor een voetbalclub niet zomaar kan beschikken over het stamnummer zonder het akkoord van de KBVB. Een voetbalclub kan m.a.w. geen daden van beschikking stellen m.b.t. bet stamnummer zonder dat hieromtrent een beslissing werd genomen door de KBVB.

18. Er is een aanvraag tot fusie ingediend door eiseressen. Daaropvolgend heeft de KBVB een schrijven ontvangen van de raadsman van tussenkommende partijen waarin o.a. gesteld wordt dat de voorgenomen fusie de Overeenkomst schendt die hij bij zijn schrijven voegt. Na lezing van deze Overeenkomst lijkt het inderdaad plausibel te zijn dat de fusie van eiseressen tot gevolg zal hebben dat de Overeenkomst zal geschonden worden. Uit daaropvolgende correspondentie van eiseressen blijkt nog duidelijker dat er een geschil is tussen eiseressen en tussenkommende partijen omtrent onder andere de rechtsgeldigheid, de uitvoering en de interpretatie van de Overeenkomst en dat zij er uiteenlopende standpunten op nahouden.

De KBVB stelt bijgevolg vast dat een dergelijk geschil bestaat en wenst zich bij dergelijk geschil neutraal op te stellen. Zij neemt dan ook de logische beslissing om haar beslissing m.b.t. de fusie aanvraag op te schorten tot er opheldering is omtrent het dispuut tussen eiseressen en tussenkomende partijen.

Zoals de KBVB steeds gesteld heeft, betreft onderhavige procedure een geschil tussen drie voetbalclubs, met name Yellow Blue SK Beveren en KSK Beveren enerzijds, en KQRS Waasland-Beveren anderzijds. Daar waar eiseressen wensen te fuseren, hebben tussenkomende partijen prima facie ernstige bezwaren bij een dergelijke fusie.

De KBVB kan in dit verband vaststellen dat er aan de zijde van eiseressen geen wil bestond om tussenkomende partijen in de procedure te betrekken (en zij nog steeds voorbehoud maakt daaromtrent), noch bleek er tussen tussenkomende partijen en eiseressen tot nu toe geen mogelijkheid te bestaan om het tussen hen bestaande geschil te beslechten of op een andere wijze tot een vergelijk te komen. Dit kan niet ten kwade geduid worden aan de KBVB, die zich steeds neutraal heeft opgesteld. De KBVB verzoekt dan ook aan het BAS om het geschil tussen eiseressen en tussenkomende partijen te beslechten. Dit kan enkel na een tegensprekelijk debat tussen eiseressen en tussenkomende partijen, waartegen eiseressen zich jammer genoeg steeds hebben verzet.

19. In tegenstelling tot wat eiseressen voorhouden verwijzen de statuten van de KBVB niet naar het feit dat de KBVB een instelling van openbaar nut zou zijn (stuk 18). In deze optiek zou immers elke sportfederatie een instelling van openbaar nut zijn, wat manifest niet het geval is.

De KBVB is geen administratieve overheid. De beslissingen die de KBVB neemt zijn niet bindend ten aanzien van derden, maar enkel bindend ten aanzien van de leden en aangeslotenen van de KBVB. De KBVB is niet onderworpen aan publiekrechtelijke beginselen van behoorlijk bestuur (motiveringsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel, etc.). Voor zover de beginselen van behoorlijk bestuur van toepassing zouden zijn op de KBVB, wat eiseressen niet aantonen en wat betwist wordt, werden deze beginselen gerespecteerd. De KBVB is, in tegenstelling tot wat eiseressen menen, steeds zorgvuldig geweest in haar handelen en heeft ter zake de correcte, neutrale houding aangenomen naar alle betrokken partijen en dit na overweging van de betrokken beschikbare informatie die door partijen werd overgemaakt.

20. De KBVB is het niet eens met de stelling van eiseressen dat zij artikel B326 van het Bondsreglement zou overtreden hebben. Dit artikel stelt immers enkel dat het onderzoek administratief wordt gevoerd. Het Bondsreglement stelt nergens dat een beslissing inzake de aanvraag tot fusie puur een administratieve beslissing zou zijn, waarbij de KBVB enkel een vormelijke controle zou kunnen uitvoeren op het al dan niet aanwezig zijn van bepaalde stukken.

Aan de KBVB wordt door eiseressen een verzoek gericht om een fusieaanvraag goed te keuren.

Wanneer de KBVB een dergelijke aanvraag in voorkomend geval goedkeurt stelt zij een positieve handeling (met o.a. implicaties wat het stamnummer betreft) en kan haar niet gevraagd worden om derde-medeplichtigheid aan contractbreuk te plegen. De KBVB werd immers geïnformeerd over een geschil dat bestaat tussen eiseressen en tussenkomende partijen. Ingeval de KBVB de fusieaanvraag zonder meer zou goedkeuren kan immers niet uitgesloten worden dat zij hierop zou aangesproken worden op grond van derde medeplichtigheid aan contractbreuk. Het is immers vaststaand dat tussen eiseressen en tussenkomende partijen een overeenkomst bestaat die o.a. bepaalde modaliteiten bevat m.b.t. het gebruik van het stamnummer 2300 (waarvan de KBVB eigenaar is). Over deze Overeenkomst bestaat een betwisting tussen eiseressen en

tussenkommende partijen. De standpunten van eiseressen en tussenkommende partijen zijn zo uiteenlopend dat dit eerst opgehelderd dient te worden.

21. Gelet op het bovenstaande dient de vordering van eiseressen ongegrond te worden verklaard ten aanzien van de KBVB.”

IV.4.3

Standpunt van de tussenkommende partijen

De tussenkommende partijen betwisten dat de eiseressen aan alle vereisten van artikel B326 zouden hebben voldaan, en treden voor het overige het standpunt van de KBVB bij. Zij stellen daarbij het volgende:

“2.3. De fusieaanvraag dd. 8/2/2019

Mocht men alsnog oordelen dat de vordering toelaatbaar is doen concludanten het volgende opmerken.

Zoals gesteld onder punt 1.5 van deze besluiten worden de verslagen van de algemene vergaderingen van de VZW KSK BEVEREN en deze van de VZW ESKABEE die klaarblijkelijk zijn doorgestaan op 31/1/2019 en op 7/2/2019 niet voorgelegd.

Evenmin worden de uitnodigen hiertoe niet voorgelegd.

Er kan dan ook niet worden nagegaan of er op één van deze vergaderingen wel degelijk tot de fusie is besloten.

Bovendien werden deze verslagen nog niet gepubliceerd en stelt zich de vraag naar de tegenstelbaarheid van deze beslissingen opzichts derden, zijnde concludanten doch ook de KBVB.

Concludanten verwijzen naar de brief van de Gemeente Beveren waarin melding wordt gemaakt van de mogelijke agenda van de BAV van de VZW KSK BEVEREN op 31/1/2019 (stuk 3). Op de agenda zou enkel gestaan hebben:

1. Benoeming bestuurders

2. Wijziging statuten van VZW KSK BEVEREN , inclusief wijziging adres maatschappelijke zetel.

Klaarblijkelijk was de uitnodiging zelfs niet rechtsgeldig opgesteld volgens het schrijven van de Gemeente Beveren dd. 30/1/2019 (stuk 2).

Concludante maakt voorbehoud om hierover nader te concluderen doch vastgesteld dient te worden dat:

1. De fusie werd goedgekeurd in de respectievelijke algemene vergaderingen van 21/3/2018 en 29/3/2018.

2. Dat deze verslagen niet binnen de op straffe van nietigheid voorgeschreven termijn werden overgemaakt.

3. Dat men een nieuwe aanvraag heeft ingediend op 8/2/2019

4. Dat men evenwel geen nieuwe beslissing heeft genomen binnen de algemene vergadering, althans klaarblijkelijk niet binnen de VZW KSK BEVEREN, omtrent de fusie en dat het fusieontwerp ook niet op de agenda stond en bijgevolg werd er ook geen nieuwe beslissing omtrent de fusie genomen. Ook dit is ingevolgt artikel B326.2 op straffe van nietigheid voorgeschreven.

5. Dat er bijgevolg ook geen nieuw proces-verbaal van de algemene vergadering die over een fusievoorstel heeft besloten werd overgemaakt aan de KBVB en al zeker niet binnen de termijn op straffe van nietigheid voorgeschreven.

Dat bijgevolg ook deze tweede fusieaanvraag niet voldoet aan de bepalingen van het Bondsreglement en bijgevolg niet kan worden toegestaan.

Opmerkelijk is dat verzoeksters thans bij hun besluiten de notulen van de algemene vergadering van 31/1/2019 meedelen en aldaar plots als agendapunt werd vermeld: “voorstel tot wijziging statuten en bekrachtiging van beslissing tot fusie”.

*Dit is een gans **ander agendapunt** dan hetgeen vermeld werd op de uitnodiging. (stuk 6)*

Het is duidelijk dat de VZW KSK Beveren een beslissing heeft genomen die niet geagendeerd stond. Enkel bij unanieme aanwezigheid en unanieme goedkeuring kunnen niet geagendeerde punten goedgekeurd worden. De VZW KSK Beveren misleidde bijgevolg haar eigen leden.

Het is duidelijk dat één en ander nogmaals duidelijk maakt dat er geen geldige beslissing voorligt.

Dat het bovendien opmerkelijk is dat de fusie zou zijn besloten onder de opschortende voorwaarde van goedkeuring door de KBVB.

Dat er bijgevolg nog geen sprake is van een beslissing tot fusie zodat in zijn geheel niet voldaan is aan de bepalingen van artikel B326.2 van het bondsreglement. Tot slot kan verwezen worden naar Artikel 301.11 bondsreglement dat stelt dat de nieuwe club een exemplaar van haar nieuwe statuten alsook van de samenstelling van haar bestuur dient over te maken en dit op straffe van nietigheid.

Artikel B326.2 22

Het toezenden van de processen-verbaal aan de KBVB wordt gelijkgesteld met een aanvraag tot toetreding. Op straffe van weigering dient de nieuwe club daarenboven, binnen de veertien dagen na deze toezending, te voldoen aan de punten a) en b) van Art. B301.11.

Artikel B301.11 a en b

De club die haar toetreding aanvraagt moet via haar entiteit aan de KBVB laten geworden:

- 1. a) één exemplaar van haar statuten en/of haar huishoudelijk reglement;*
- 2. b) een lijst met de samenstelling van haar bestuur, dat minstens drie aangesloten personen moet tellen;*

Ook hieraan werd op heden niet voldaan zodat de aanvraag alleen om deze reden reeds zou dienen afgewezen te worden.

*In haar antwoord dd. 15/3/2019 stelt de KBVB dat **mits aanvulling** van hetgeen voorafgaat aan de formaliteiten werd voldaan.*

*Concluanten hebben hoger aangetoond dat dit niet geheel correct is (zie argumentatie aangaande agenda en beslissing) doch wat wel blijkt is dat men **niet heeft voldaan** aan artikel 301.11 Bondsreglement.*

Het antwoord van verzoeksters dd. 18/3/2019 laat hier geen twijfel over bestaan.

De aanvraag is dan ook nietig en dient zowiezo geweigerd te worden.

2.4. Opportuniteitsoordeel van de KBVB

Verzoeksters stellen dat het niet aan de KBVB is om een opportuniteitsoordeel te vellen. Het is duidelijk dat de KBVB dit niet heeft gedaan. De KBVB vraagt opheldering en hierop gaan verzoeksters niet in.

De KBVB heeft nog voorgesteld om te bemiddelen middels aanwezigheid van concluanten doch hierop wensten verzoeksters evenmin in te gaan.

Het moge duidelijk zijn dat indien de KBVB vaststelt dat er mogelijks problemen kunnen ontstaan bij het toestaan van een fusie en zij hiervoor meer dan terechte vrees heeft, zij alleszins het recht heeft om aan partijen te vragen eerst deze discussies op te helderen alvorens te beslissen.

Dit is geen opportuniteitsbeslissing doch getuigt enkel van goed, behoorlijk en transparant bestuur.

De KBVB heeft de aanvraag niet afgewezen op grond van de overeenkomst dd. 18/4/2011. Dit zou een opportuniteitsbeslissing geweest zijn. Zij vraagt enkel aan verzoeksters om het contractuele geschil op te lossen. Tot slot hebben conluanten voldoende aangetoond dat zelfs de nieuwe aanvraag van 8/2/2019 niet voldoet aan de juiste voorwaarden. Het BAS kan dit zelfs niet nagaan nu de relevante stukken dienaangaande niet worden voorgelegd door verzoeksters.

2.5. Geen miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel/ motiveringsbeginsel

Het is duidelijk dat verzoeksters spijkers op laag water zoeken.

Conluanten herhalen dat er geen beslissing werd genomen omtrent de fusieaanvraag. Tevens herhalen zij dat de fusieaanvraag niet werd afgewezen omwille van het bestaan van een contract tussen conluanten en KSK Beveren.

Het behoorde in dit stadium bijgevolg niet toe aan de KBVB om enig onderzoek te verrichten.

Het feit dat de overeenkomst dd. 18/4/2011 bestaat, werd overigens zelf erkent (sic) door verzoeksters.

De bepalingen hierin opgenomen werden overigens niet betwist door verzoeksters.

De vraag kan dan gesteld wat de KBVB nog diende te onderzoeken. De KBVB heeft verzoeksters terecht gewezen dat zij verantwoordelijk zijn voor hun contractuele verplichtingen.

Bovendien zal KSK Beveren de inhoud van de overeenkomst dd. 18/4/2011 wel zeer goed kennen nu zij betrokken partij is.

Dat er nog geen rechtsgeding hangende is tussen conluanten en KSK Beveren doet hieraan geen afbreuk.

Het standpunt van verzoeksters hieromtrent is zeer opmerkelijk. Alsof zij aansturen op een gerechtelijke procedure tussen conluanten en KSK Beveren en hierbij de KBVB nog rap de fusie zouden willen laten goedkeuren zodat één en ander reeds geregeld is, tegen de duidelijke contractuele afspraken in.

Het getuigt van behoorlijk bestuur dat de KBVB met de nodige voorzichtigheid te werk gaat en alle elementen in overweging neemt waaronder een bestaande overeenkomst waarvan het bestaan en de inhoud ervan door verzoeksters op geen enkel moment wordt betwist doch waarvan zij in vage termen beweren dat deze partijen niet langer zou binden.

2.6. Wat betreft de overeenkomst dd. 18/4/2011

Dat deze overeenkomst wel degelijk cruciaal is in het ganse fusieverhaal van verzoeksters.

Dat in deze overeenkomst duidelijk afspraken werden gemaakt waar verzoeksters thans onderuit wensen te komen en hiervoor beroep doen op de KBVB middels hun aanvraag tot fusie.

Dat de KBVB terecht heeft laten verstaan dat zij niet schuldig wel (sic, lees: wil) zijn aan derde medeplichtigheid aan contractbreuk. Dat uit het voorgaande voldoende is gebleken dat: 1. Dat KSK Beveren in weze schuldenvrij is en bijgevolg zichzelf dient te ontbinden en dient op te houden te bestaan.

2. Dat KSK Beveren niet meer mag starten met een herenploeg

3. Dat KSK Beveren haar stamnummer dient in te leveren

Dat de fusieaanvraag dan ook eigenlijk zonder voorwerp is nu KSK Beveren in weze dient ophouden te bestaan en zij haar damesploeg zelfs dient over te dragen aan conluanten. Dat deze fusieaanvraag dan ook geen enkel doel meer heeft.

Dat ook de gemeente in haar schrijven van 30/1/2019 duidelijk heeft verwezen naar de verschillende overeenkomsten die er tussen partijen bestaan.

Dat verzoeksters enkel stellen dat de overeenkomst van 18/4/2011 partijen niet langer zou binden.

Nochtans hebben concludanten nooit enige ingebrekestelling ontvangen vanwege verzoeksters al zou zij zich schuldig hebben gemaakt aan contractuele wanprestaties.

De kwestie van de pariteit in het bestuur van concludanten kan evenmin aangehaald worden. Het is uiteraard aan de VZW KSK Beveren om kandidaten voor te stellen. Dit gebeurde nooit.

Concludanten kunnen niet zomaar wat personen benoemen in haar bestuur. KSK Beveren is er dan ook zelf voor verantwoordelijk dat er geen pariteit is binnen het bestuur van concludanten.

Er is dan ook geen enkele contractuele wanprestatie in hoofde van concludanten en alleszins werden concludanten nooit voor enige contractuele wanprestatie in gebreke gesteld.

De overeenkomst van 18/4/2011 is dan ook van groot belang vermits hieruit blijkt dat de VZW KSK Beveren feitelijk dient op te houden te bestaan en haar stamnummer dient in te leveren.

a)

In besluiten trachten verzoeksters een argument te putten uit het feit dat concludanten niet geantwoord zouden hebben op de brief van 7/2/2019 en dat zij dus akkoord zijn gegaan met de inhoud van deze brief.

Dit is uiteraard onjuist. Het feit dat concludanten niet gereageerd hebben, betekent uiteraard niet dat zij akkoord gaan met de interpretatie die door de raadsman van verzoeksters aan de inhoud van de overeenkomst werd gegeven.

Dit maakt juist het contractueel geschil uit waar ook de KBVB naar verwijst. De rechtspraak waar verzoeksters naar verwijzen is niet van toepassing. Deze heeft voornamelijk betrekking op onbetaalde facturen of protesten van klanten.

In casu gaat het over de interpretatie van een overeenkomst waarvan verzoeksters reeds wisten dat er discussie over bestond en waarvan geweten was dat concludanten de interpretatie van verzoeksters niet deelden. Vermits verzoeksters de overeenkomst interpreteren op een andere manier dan concludanten, zou het normaliter de rechtbank dienen te zijn die één en ander uitklaart. Het zou al te makkelijk zijn dat dit kan in briefwisseling waarop mogelijks niet meer gereageerd wordt.

Dit argument snijdt dan ook geen hout.

Alleszins is het in het kader van huidige procedure niet aan het BAS om hierover een oordeel te vellen. Zoals de KBVB terecht stelt zijn er prima facie ernstige bezwaren tegen de fusieaanvraag van verzoeksters.”

IV.4.4

Beoordeling door het arbitraal college

IV.4.4.1

De tussenkomenende partijen werpen op dat de aanvraag op diverse punten niet voldoet aan de formele voorwaarden van artikel B326 van het bondsreglement.

De eisende partijen hebben daarover ten gronde verweer gevoerd.

Anders dan de tussenkomenende partijen stellen, blijkt uit stuk 21 van de eiseressen dat de algemene vergadering van Koninklijke Sportkring Beveren op 31 januari 2019 beslist heeft de fusie goed te keuren. Op die vergadering waren zes van de zeven leden aanwezig of vertegenwoordigd. De goedkeuring van de fusie gebeurde ook met de vereiste meerderheid (vijf stemmen op zes), en het proces-verbaal van de vergadering vermeldt ook de samenstelling van de raad van bestuur. Uit stuk 9 van de KBVB (mail van tweede eiseres van 8 februari 2019) blijkt dat de statuten van de club reeds bekend zijn bij de KBVB, en ze werden nog eens gestuurd bij mail van 21 februari 2019 (zelfde stuk 9). In zijn mail van 15 maart 2019 vraagt de KBVB aan eiseressen bepaalde bijkomende documenten, maar niet de statuten, waaruit kan worden afgeleid dat die inderdaad tijdig in het bezit van de KBVB zijn gekomen.

Het argument van de tussenkomenende partijen dat de processen-verbaal van de algemene vergaderingen niet in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd, kan niet aangenomen worden vermits zulke publicatie niet door het bondsreglement wordt vereist.

Het arbitraal college wijst eveneens het argument van de tussenkomenende partijen af luidens hetwelk de fusie niet vermeld werd op de agenda in de oproepingsbrief voor de algemene vergadering van SKS Beveren van 31 januari 2019: de agenda (stuk 6 van de tussenkomenende partijen) verwijst naar de beslissing tot fusie van 21 maart 2018 en uit het proces-verbaal van de algemene vergadering van 31 januari 2019 blijkt dat de leden met kennis van zaken de beslissing tot fusie hebben bevestigd.

Ook het argument van de tussenkomenende partijen dat er geen sprake is van een beslissing tot fusie omdat deze zou genomen zijn onder de opschortende voorwaarde van goedkeuring door de KBVB kan niet aangenomen worden: de voor de toepassing van het bondsreglement vereiste beslissing tot fusie werd door de algemene vergaderingen genomen.

Tijdens de zitting werd namens de KBVB ook bevestigd dat de contractuele relatie tussen de eiseressen en de tussenkomenende partijen het enige motief was om de fusie in beraad te houden, wat impliceert dat de KBVB erkent dat de aanvraag voldeed aan de formele vereisten van artikel B326.

IV.4.4.2

De belangrijkste vraag die in het kader van deze middelen beantwoord moet worden, is deze: laat artikel B326 van het Bondsreglement aan de KBVB nog een beoordelingsmarge over, als blijkt dat de fusieaanvraag aan alle in die bepaling gestelde voorwaarden voldoet?

De eiseressen stellen dat dit niet het geval is, en zij verwijzen in dat verband ook naar artikel B326.24, tweede lid, dat bepaalt dat het onderzoek over de fusieaanvraag administratief wordt gevoerd.

De KBVB en de tussenkomende partijen nemen het tegengestelde standpunt in.

Naar de opinie van het arbitraal college is de bevoegdheid van de KBVB niet beperkt tot de controle van de in artikel B326 uitdrukkelijk geformuleerde vereisten, en kan de KBVB beslissen om de goedkeuring van de fusie in beraad te houden indien daarvoor een gegronde reden bestaat.

Het arbitraal college aanvaardt als gegronde reden het redelijk oordeel dat de voorgenomen fusie *prima facie* ingaat tegen de tekst van een overeenkomst die door een aanvrager van de fusie werd ondertekend en er tussen de betrokken partijen geen eensgezindheid bestaat om de fusie alsnog te aanvaarden, wat impliceert dat er tussen deze partijen een geschil bestaat dat niet anders kan opgelost worden dan door een alsnog te bereiken akkoord tussen partijen of door een definitieve rechterlijke of arbitrale uitspraak.

Geen van de partijen betwist dat in de overeenkomst van 18 april 2011, inzonderheid in artikel 6, de volgende verbintenissen werden aangegaan:

- “onder het stamnummer van de vzw KSK Beveren zullen geen ploegen meer spelen, uitgezonderd de damesvoetbalploeg”
- “de vzw KSK Beveren verbindt er zich formeel toe om geen enkel ander elftal (her) op te starten. Deze verbintenis kan niet worden herroepen”
- “als de schulden vereffend zijn en zal de vzw KSK Beveren zichzelf ontbinden en ophouden te bestaan”
- “in dat geval wordt de damesploeg overgenomen door WB en zal KSK Beveren het stamnummer inleveren”.

In de aanvraag tot fusie van 8 februari 2019 staat dat de nieuwe club onder de VZW SKS Beveren en onder het stamnummer 2300, naast het damesvoetbal, ook zal deelnemen aan heren- en jeugdvoetbal.

Dat is *prima facie* niet verenigbaar zowel met de verbintenis van SKS Beveren om geen ander elftal (her) op te starten als met de verbintenis om na vereffening van de schulden (en geen uitzicht meer op inkomsten) op te houden te bestaan. Het activeren van nieuwe ploegen brengt trouwens nieuwe schulden mee, terwijl volgens de overeenkomst KSK Beveren alle schulden moet voldoen en zichzelf daarna ontbinden.

Het bestaan van een overeenkomst tussen aangeslotenen bij de KBVB, zelfs al wordt de geldigheid of het voortbestaan ervan door een van de partijen betwist (zie hierna onder IV.5), die *prima facie* de aangevraagde fusie tot een inbreuk op die overeenkomst maakt, is naar het oordeel van het arbitraal college voor de KBVB een gegronde reden om zijn beslissing over de fusie op te schorten tot dit conflict is opgelost.

De KBVB houdt dan ook terecht rekening met het bestaan van de overeenkomst van 18 april 2011: een contract is een feit “*dat externe gevolgen heeft ten opzichte van derden, zodat derden niet alleen verplicht zijn het bestaan van overeenkomsten te erkennen en ermee rekening te houden maar dat zij ook de gevolgen die een overeenkomst tussen de contractpartijen teweegbrengt, moeten erkennen*” (Van Gerven, Verbintenissenrecht, Acco, 2010, blz. 223).

Eiseressen roepen artikel B326.13 van het bondsreglement in dat stelt dat de nieuwe club vrij haar benaming en stamnummer van één van de samenstellende clubs kiest. Deze bepaling regelt de keuze tussen de stamnummers van de samenstellende clubs en gaat er klaarblijkelijk van uit dat geen enkele andere club dan de fusieclub enige aanspraak kan laten gelden op een van de in aanmerking komende stamnummers. In de overgrote meerderheid van de gevallen zal dat ook zo zijn. Precies deze zaak is anders, in die zin dat een andere club aanspraken laat gelden op het gebruik van het stamnummer dat de eiseressen gekozen hebben, op grond van een overeenkomst met eiseressen of een van hen, in casu de (voorgenomen) fusieclub KSK Beveren.

De KBVB heeft dus terecht de aanvraag in beraad gehouden totdat deze betwisting opgehelderd is.

IV.4.4.3

De eiseressen voeren ook aan dat de KBVB, als instelling van openbaar nut, een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft miskend.

Dit middel steunt op de onjuiste veronderstelling dat de KBVB een administratieve overheid is. Dat is niet het geval (RvS, 9 oktober 1996, nr. 64.421, De Wiest. De KBVB was een instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 – bij de wet van 2 mei 2002 werd de naam “instelling van openbaar nut” vervangen door de term “stichtingen”. De reden was dat de naam “instelling van openbaar nut” ook gebruikt wordt in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, en in die wet gaat het wel om administratieve overheden).

Daar zij geen administratieve overheid is, diende de KBVB dan ook niet de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, die alleen op publiekrechtelijke rechtspersonen van toepassing zijn, in acht te nemen.

De eiseressen verwijten de KBVB ook dat zij haar beslissing niet voldoende gemotiveerd heeft, en het contractuele probleem, dat zij eigenlijk niet had te beoordelen, ook onzorgvuldig heeft onderzocht.

Hiervoor werd al gesteld dat de contractuele relatie wel een motief voor de bestreden beslissing kon zijn, en het is evenmin aangetoond dat de KBVB die contractuele relatie niet afdoende onderzocht heeft. In het licht van de tegenstrijdige aanspraken van de eiseressen en de tussenkomenende partijen, kan aan de KBVB niet verweten worden dat zij daarover geen standpunt kon innemen, maar dat het aan partijen was om hun contractuele relatie op te helderen. Het verwijt dat de KBVB geweigerd heeft de aanspraken van de tussenkomenende partijen aan de eiseressen mee te delen, kan niet aanvaard worden, omdat eiseressen in een mail van 8 februari 2019 meldden dat zij zich in verband met die aangelegenheid rechtstreeks in verbinding zouden stellen met Waasland-Beveren (stuk 9 van de KBVB), dit klaarblijkelijk in opvolging van een mail van de KBVB van 1 februari 2019 (stuk 8 van de KBVB).

IV.5 DE VRAAG OF DE OVEREENKOMST VAN 18 APRIL 2011 DE DAARBIJ BETROKKEN PARTIJEN NOG BINDT, EN DE VRAAG OF ARTIKEL 6 VAN DE OVEREENKOMST AL DAN NIET EEN NIETIG CONCURRENTIEBEDING IS

IV.5.1

Standpunt van eiseressen

In ondergeschikte orde stellen de eiseressen dat de Overeenkomst in elk geval geen grond is om de fusieaanvraag de weigeren of in beraad te nemen (nrs. 38 en 39 van de conclusies voor eiseres), om de volgende redenen:

- De tussenkomenende partijen hebben niet gereageerd op de brief van eiseres KSK Beveren van 7 februari 2019 aan de VZW Waasland-Beveren waarin KSK Beveren haar standpunt uiteenzette dat de Overeenkomst de partijen niet of niet meer bindt. Daarom moeten de tussenkomenende partijen geacht worden met deze brief akkoord te gaan (nrs 40 en 41 van de conclusies voor eiseressen);
- Artikel 6 van de Overeenkomst is nietig en onafdwingbaar (nrs 44-47 van de conclusies voor eiseressen);
- De overeenkomst bindt de partijen niet meer, omdat partijen haar reeds geruime tijd als beëindigd beschouwden, dan wel omdat het voorwerp ervan verdwenen is of alleszins omdat KSK Beveren haar buitengerechtelijk ontbonden heeft (nrs 48-53 van de conclusies voor eiseressen);
- De VZW Waasland-Beveren handelt abusievelijk door zich nog op de Overeenkomst te beroepen, inzonderheid omdat de overeenkomst haar reden van bestaan heeft verloren en er een onevenwicht zou bestaan ten voordele van de VZW Waasland-Beveren (nrs 54-55 van de conclusies voor eiseressen).

IV.5.2

Standpunt van verweerder

De KBVB neemt geen standpunt in over de door de eiseressen opgeworpen argumenten. Hij stelt wel dat niet verwacht kan worden dat hij handelingen stelt waardoor hij als derde medeplichtig wordt aan contractbreuk, en dat de standpunten van de eiseressen en de tussenkomenende partijen zover uit elkaar liggen dat die eerst opgehelderd moeten worden.

IV.5.3

Standpunt van de tussenkomenende partijen

De tussenkomenende partijen zijn het niet eens met de argumenten van de eiseressen, en zij brengen inzonderheid de volgende argumenten aan:

- Het feit dat zij niet reageerden op de brief van KSK Beveren van 7 februari 2019 betekent niet dat zij met de inhoud daarvan akkoord gaan (blz. 12-13 van de conclusies voor de tussenkomenende partijen);

- Artikel 6 van de Overeenkomst is niet nietig (blz. 13 van de conclusies voor de tussenkomende partijen);
- Dat de Overeenkomst de partijen niet meer zou binden, is een drogreden (blz. 13 van de conclusies voor de tussenkomende partijen);
- Van een buitengerechtelijke ontbinding kan geen sprake zijn omdat geen van de voorwaarden daartoe is vervuld (blz. 14 van de conclusies voor de tussenkomende partijen);
- Er is geen sprake van een rechtsmisbruik of een onevenwicht van verbintenissen (blz. 14-15 van de conclusies voor de tussenkomende partijen).

IV.5.4

Beoordeling door het arbitraal college

De arbitrageovereenkomst heeft als voorwerp “*de betwisting aangaande de aanvraag tot fusie*” tussen de eiseressen en de KBVB. Hiervoor werd al aangenomen dat de KBVB niet onrechtmatig heeft gehandeld door zijn aanvaarding van die fusie in beraad tot houden tot de contractuele relatie tussen de eiseressen en de tussenkomende partijen is opgehelderd.

De vraag of de overeenkomst van 18 april 2011 de partijen bij deze overeenkomst nog bindt, en of artikel 6 van die overeenkomst al dan niet een concurrentiebeding is, en zo ja, of het al dan niet buitensporig is, is een discussie die gevoerd wordt tussen de eiseressen en de tussenkomende partijen, en die vreemd is aan het eigenlijke voorwerp van de arbitrageovereenkomst.

Die vragen liggen dus buiten de rechtsmacht van het arbitraal college.

Ten overvloede kan erop gewezen worden dat eiseressen onder nr. 38 van hun conclusies verwijzen naar het gebrek aan rechtsmacht van het BAS om zich uit te spreken over de geldigheid en de uitvoering van de Overeenkomst en onder nr. 56 schrijven:

“het voorwerp van de Arbitrageovereenkomst ... is beperkt tot het ‘geschil met betrekking tot de fusieaanvraag’ en betreft dus de beslissing van de KBVB. Het voorwerp van de arbitrageovereenkomst kan niet worden uitgebreid tot elk geschil met betrekking tot de interpretatie en uitvoering van de overeenkomst.

De Overeenkomst bevat geen arbitragebeding.

Bij gebreke aan overeenkomst tussen de partijen om dit (beweerde) contractuele geschil ook te laten beslechten door een arbitraal college, zoals in casu het BAS, hebben enkel de gewone rechtscolleges rechtsmacht om zich uit te spreken over de rechtsvorderingen die dienaangaande worden ingesteld.”

Ook de tussenkomende partijen schrijven in hun syntheseconclusies dat de argumenten die door eiseressen worden aangevoerd, of althans deze betreffende het niet beantwoorden van de brief van 7 februari 2019 (blz. 13 onder a), het niet meer bindend zijn van de Overeenkomst (blz. 13 onder b) en het voorhanden zijn van de voorwaarden van een buitengerechtelijke ontbinding (blz. 14), buiten de rechtsmacht van het arbitraal college vallen.

IV.6 DE TUSSENVORDERINGEN VAN DE TUSSENKOMENDE PARTIJEN

IV.6.1

Standpunt van de tussenkomende partijen

In het beschikkend gedeelte van hun samenvattende en definitieve conclusies stellen de tussenkomende partijen in ondergeschikte orde de volgende tussenvorderingen in:

- *Ondergeschikt te zeggen voor recht dat het stamnummer 2300 dient ingeleverd te worden bij de KBVB.*
- *Uiterst ondergeschikt te zeggen voor recht dat, ingeval de fusieaanvraag wordt goedgekeurd, verzoeksters niet meer met een herenploeg kunnen aantreden in eender welke voetbalcompetitie en alleszins niet kunnen aantreden met het stamnummer 2300”*

Met enige goede wil kan men in de conclusies de volgende argumentatie lezen:

“Dat deze overeenkomst wel degelijk cruciaal is in het ganse fusieverhaal van verzoeksters.

Dat in deze overeenkomst duidelijk afspraken werden gemaakt waar verzoeksters thans onderuit wensen te komen en hiervoor beroep doen op de KBVB middels hun aanvraag tot fusie.

Dat de KBVB terecht heeft laten verstaan dat zij niet schuldig wel zijn aan derde-medeplichtigheid aan contractbreuk.

Dat uit het voorgaande voldoende is gebleken dat:

- 1. Dat KSK Beveren in weze schuldenvrij is en bijgevolg zichzelf dient te ontbinden en dient op te houden te bestaan.*
- 2. Dat KSK Beveren niet meer mag starten met een herenploeg*
- 3. Dat KSK Beveren haar stamnummer dient in te leveren*

Dat de fusieaanvraag dan ook eigenlijk zonder voorwerp is nu KSK Beveren in weze dient ophouden te bestaan en zij haar damesploeg zelfs dient over te dragen aan concludanten. Dat deze fusieaanvraag dan ook geen enkel doel meer heeft.”

...

“Het heeft immers, gezien de verschillende overeenkomsten, geen enkele zin meer om het stamnummer 2300 in leven te houden”.

IV.6.2

Standpunt van de eiseressen

De eiseressen bestrijden de genoemde tussenvorderingen met volgende argumenten:

“De tussenkomende partijen vorderen bijgevolg in essentie dat het BAS de gedwongen uitvoering van de Overeenkomst beveelt. Het BAS heeft hiertoe echter geen rechtsmacht:

Het voorwerp van de Arbitrageovereenkomst, voor zover deze door de tussenkomende partijen al rechtsgeldig zou zijn ondertekend en voor zover deze concludanten zou verbinden ten aanzien van de tussenkomende partijen (quod non, supra, III.1.A.4°), is beperkt tot het “geschil met betrekking tot de fusieaanvraag” en betreft dus de beslissing van de KBVB. Het voorwerp van de Arbitrageovereenkomst kan niet worden uitgebreid tot elk geschil met betrekking tot de interpretatie en uitvoering van de Overeenkomst.

□ *De Overeenkomst bevat geen arbitragebeding.*

Bij gebreke aan overeenkomst tussen de partijen om dit (beweerde) contractuele geschil ook te laten beslechten door een arbitraal college, zoals in casu het BAS, hebben enkele de gewone rechtscolleges rechtsmacht om zich uit te spreken over de rechtsvorderingen die dienaangaande worden ingesteld.

Het BAS dient zich bijgevolg zonder rechtsmacht te verklaren wat betreft deze (ondergeschikte) tussenvorderingen.” (nr 56)

“Het is duidelijk dat Waasland-Beveren in ondergeschikte orde geenszins louter het standpunt van de KBVB ondersteunt, doch eigen, zelfstandige vorderingen instelt die ertoe strekken een veroordeling te bekomen.

Deze vorderingen worden voor het eerst gesteld in graad van beroep, namelijk in het kader van het verhaal van concludanten ingesteld bij het BAS, wat een reden te meer vormt om de tussenkomst (met inbegrip van de onderliggende vorderingen) ontoelaatbaar of minstens ongegrond te verklaren (art. 812 Ger.W.).

...
Gezien het agressief karakter van de ondergeschikte vorderingen, dienen deze op grond van art. 812 Ger.W. onontvankelijk, of minstens ongegrond te worden verklaard.” (nr.57)

” In de hypothese dat het BAS van oordeel zou zijn dat zij rechtsmacht heeft om zich (ten gronde) uit te spreken over de ondergeschikte tussenvorderingen van de tussenkomende partijen (quod non), dan dienen deze in elk geval ongegrond te worden verklaard.

*De tussenvorderingen zijn gebaseerd op artikel 6 van de Overeenkomst. Hierboven werd reeds uiteengezet dat deze bepaling niet geldig is, of dat minstens de Overeenkomst de partijen niet meer bindt. Concludanten verwijzen hiervoor naar de middelen en onderdelen uiteengezet in i.h.b. **titel III.1.E** (achtste middel), die integraal worden hernomen.*

De tussenvorderingen van de tussenkomende partijen dienen bijgevolg minstens om deze redenen ongegrond te worden verklaard.” (nr 58)

IV.6.3

Standpunt van verweerder

De verweerder neemt geen standpunt in met betrekking tot de tussenvorderingen.

IV.6.4

Beoordeling door het arbitraal college

Zonder dat het nodig is een uitspraak te doen over de andere argumenten van de tussenkomende partijen, komt het arbitraal college tot de conclusie dat:

- de in uiterst ondergeschikte orde ingestelde tussenvordering, die overigens werd ingesteld voor zover “*de fusieaanvraag wordt goedgekeurd*” (blz. 15, onder 2.8, en beschikkende gedeelte van de conclusies voor de tussenkomende partijen), geen voorwerp heeft omdat de vordering van de eiseressen wordt afgewezen;

- de andere tussenvordering om te zeggen voor recht dat het stamnummer 2300 dient te worden ingeleverd, dient te worden afgewezen omdat deze eis strekt tot uitvoering van een onderdeel van de Overeenkomst en het arbitraal college reeds heeft geoordeeld dat de KVBV terecht zijn beslissing over de fusie in beraad houdt tot het contractueel geschil tussen de partijen bij de Overeenkomst is opgehelderd, en het arbitraal college geen rechtsmacht heeft om te oordelen over het contractueel geschil.

IV.7. DE ARBITRAGEKOSTEN

De kosten van de arbitrageprocedure omvatten :

- administratiekosten:	200,00 €
- kosten van aanhangigmaking :	250,00 €
- kosten tussenkomende partij	250,00 €
- kosten van de arbiters:	969,15 €

TOTAAL	1.669,15 €

Gelet op de afwijzing van zowel de hoofdeis als van de tussenvorderingen, legt het arbitraal college de kosten ten laste van de betrokken partijen zoals hierna bepaald in het beschikkende gedeelte.

V. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport

- verklaart het beroep van de vzw Eskabee 1935 en de vzw KSK Beveren ontvankelijk maar niet gegrond;
- verklaart de verzoeken tot tussenkomst van de cvba Wavolo en de vzw Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland – Sportkring Beveren ontvankelijk maar hun vorderingen niet gegrond;
- veroordeelt vzw Eskabee 1935 en de vzw KSK Beveren, elk voor de helft, tot de kosten van het hoofdgeding, zijnde het bedrag van 1.419,15 euro;
- veroordeelt de tussenkomende partijen tot de kosten van hun tussenkomst, zijnde het bedrag van 250 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport
op 13 juni 2019.

Frank BURSSSENS
Bollenbergen, 2a bus 20
9052 Gent

Lid

Marc BOES
Meuterweg, 30
3050 Heverlee

Voorzitter

Philippe VERBIEST
O.L.V.-Broedersstraat, 3
3300 Tienen

Lid